

פנסאים

■ הגות ■ עיון ■ ממוש

ב"ה. כ' מנחם אב ה'תשע"ז | מחיר: 10 ₪

16

8

השמן של ההערינג

הסתכלות מקצועית על
החיים המודרניים

20

פעילות שוטפת

מהנעשה והנשמע בחזית
העשייה להבאת הגאולה

24

מתמודדים

מבט לאתגרי התקופה
וחיבוטי הנפש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ENW

מרכז ההפצה בארץ-הקודש
www.mamesh.org

ב"ה

כמה ימים בשנה

אתם משקיעים בהפצת בשורת הגאולה?

יום אחד של שותפות
360 ש"ח בלבד!
בתשלומים נוחים

הקדישו יום אחד **בלוח השנה של ENW** לזכות יקיריכם ותהיו שותפים לפעילות העניפה לפרסום בשורת הגאולה.

חייגו עכשיו: 077-5123-770

סמס **או וואצאפ** 054-2248-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

דבר מלכות / לקרב הגאולה הכללית.....	4
הלכה וגאולה / כשרות.....	6
דעת תחתון / לא לטבוע בשמן.....	8
תורת הגאולה / הנשמה ניזונה מהגוף.....	10
גאולה פנימית / פנימיות.....	14
הגות / שליחות בחופש.....	16
בשדה השליחות / לעשות בחכמה.....	19
מהנעשה והנשמע/ בחזית העשייה.....	20
פנקסו של משפיע / התמודדות.....	24
טאפארו דא פלאחו / חכמים בשמש.....	27
צידה לדרך / כולנו חיילים.....	28
איינציקער זאך / בדביקות ובתוקף.....	31

EW

הופק ויצא לאור על-ידי
מרכז ההפצה בארץ-הקודש - *EW* (ע"ד)
© כל הזכויות שמורות

למידע, הרשמה או תרומה להפקות והפעולות של *EW* :
טלפון: 077-5123-770 | פקס: 073-2412-770
דוא"ל: info@mamesh.org | אתר: www.mamesh.org
מען למכתבים: ת.ד. 951 פתח-תקוה
מוקד 'ממש': 054-2248-770

פנסאים

פשרה אינה דרך האמת!

נעם לי לקרות ע"ד התרשמותו מאנשי חב"ד בכפר חב"ד, והתקוה אשר פעולתה ניכרת גם בהנוגע לפועל, כוונתי שישתדל להנאות ולהודיע גם אחרים מרושמי האמורים, וע"פ פתגם הידוע מרבנו הזקן בעל התניא והשולחן ערוך, אשר תורת החסידות לא של כתה מסוימה היא ח"ו כי אם היא נחלת כל אחד מבני ישראל, והשתדל, ועד למסירת נפש בזה וכן נשיאי חב"ד לדורותיהם ממלאי מקומו, להפצתה, ונתנו ברכותיהם לכל המשתדלים בזה אשר סוף סוף יצליחו.

ואם בכל אדם הדברים אמורים עאכ"כ בזה שיש לו הזדמנות להשפיע על הנוער, שהשפעה עליהם אפילו השפעה קלה לכאורה, יכולה לשנות אופי חייהם בכלל ובפרט לכשיתחתנו ויבנו בתים בישראל. ובודאי לדכוות' הוא - האריכות בהאמור אך למותר. לשאלתו אודות לימוד מקצוע חילוני בגילוי ראש, שיש מקום לומר שע"ז בקל יותר ימצא שפה משותפת.

שתי נקודות בדבר:

(א) עניני שולחן ערוך אין נותנין "למסחר", מכירת עבירה קלה בשביל לרכוש מצוה גדולה (כמובן לבד מקרים מיוחדים המפורטים בשולחן ערוך בפירוש שאז אין מסחר ח"ו, אלא דין שו"ע כשאר הדינים),

(ב) והוא העיקר, רואים במוחש ובפרט ביחס להנוער, שפשרה אפילו קלה, משפילה בעיניהם הערך וכל האמון בבעל הפשרה שבאם אפשרית פשרה באיזה מהם בדיני התורה והמצוה, הרי זה הוכחה שאין הענינים אמיתיים בתכלית, שהרי באמת - אין מקום לפשרות ונטי' כחוט השערה, ואם יש מקום לפשרה - הרי אין זה דרך האמת.

ואף שאמת אמר אל יברא, שהרי אין צדיק בארץ גו' ולא יחטא, ומבוארים הענינים בשיטת חב"ד שצ"ל קירוב כל אחד מבלי יוצא מן הכלל, ובהבטחה שמצוה אחת אפילו - סו"ס יכולה להביא לכל התרי"ג מצוות ועכ"פ לא הפסיד וכו' [וכדברי רבנו הזקן בתניא קדישא פרק ל"ב], ולכן באם א"א אחרת מתחילים בדיבור ע"ד מצוה אחת, אבל ביחד עם הנהגה האמורה מוכרח שלא לאמר ח"ו שזוהי מצוה יחידה (ואודותה מדברים) וצדיק גמור המקיים אותה כי אם להדגיש, אף כי בדרכי נועם ובדרכי שלום, שזוהי רק מצוה אחת מתרי"ג אלא שמפני סיבות עדיין אינו מוכשר שידברו עמו וידרשו ממנו שאר המצוות, ומתחילין בדרך מן הקל אל הכבד.

והנה כל הנ"ל - בהדרישה מהתלמידים, אבל בנוגע להמשפיע, מובן שאין כל לימוד זכות האמור, ואדרבה, כשדורש מהתלמידים ומקבלים - צריך הוא להיות דוגמא ח' לא רק למה שדורש מאתם, כי אם לכל אורח החיים אודותו מדבר, ובסגנון חז"ל - להיות טופח ע"מ להטפח, והרי התלמידים לומדים ק"ו, שבאם לרבו מותר לעבור על ענין פלוני, הרי להתלמיד היתר בעוד כמה ענינים וק"ל.

יש להאריך בכל האמור אבל תקותי שגם שורותי המעטות בכמות בערך חשיבות עניני חינוך, תספיקנה.

(אגרת ח'תקלז. בעריכה קלה)

לקט מכתבים מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א משלהי בין הזמנים והכניסה אל חודש אלול

לתקן המעוות

חניכי קבוצת "שבט נפתלי" בגן ישראל, בכפר חב"ד,

...בנועם קבלתי מכתבכם ונהניתי מהחלטתכם הטובה להמשיך באמירת תהלים בשיעור יומי, וכיון שמצוה גוררת מצוה, בודאי שילכו מחיל אל חיל בלימוד התורה וקיום המצוות, בשמחה והתלהבות חסידותית, ובהשפעה טובה על זולתם.

כבקשתכם, אזכיר אתכם על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר נבג"מ זי"ע למילוי משאלות לבכם לטובה.

ובעמדנו ביום סגולה, חמשה עשר באב, שלא היו ימים טובים כמותו בישראל, כדבר משנה, והבא תיכף אחר תקופת בין המצרים לזכר החורבן, שזכרון ימים אלו הוא כדי לתקן את המעוות ולקרב את הגאולה השלימה על ידי משיח צדקנו, יהי רצון שכל אחד ואחד יזכה לגאולה פרטית על ידי התחזקות בתורה ומצוות ומעשים טובים בחיי היום-יום, שהגאולה הפרטית היא הקדמה לגאולה הכללית במהרה בימינו.

ינעם לי לקבל בשורות טובות מכל אחד ואחד מכם, והשי"ת יצליח את דרככם.

(קטעים מאגרת ח'תצג)

הצינורות לקבלת הברכות

לכבוד אחב"י יוצאי אלג'ירה,

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

בנועם קבלתי מכתבם מיום י"ב מנ"א, עם רשימת החותמים עליו, כולם יעמדו על הברכה, להתברך בכל המצטרך, בגשמיות וברוחניות גם יחד.

שמחתי לקרוא במכתבם מהחלטתם

מיזוג גלויות

מכתבי מענה מאז למכתבו בטח נתקבל מכבר. ועל של עתה באתי בקשר עם ההכנות לזמן הלימודים הבע"ל, והרי הכל בהשגחה פרטית ובכלל זה מה שימים אלו הגיע לידי מאמרו באנגלית בענין מיזוג גלויות במה שנוגע לשטח החינוך.

שתקותי חזקה שגם להבא יעזור למוסדות בתי ספר החב"דיים בכל התלוי בו, ובאופן דמוסיף והולך כמו בכל עניני קדושה שנצטוינו להעלות בקדש, לא אמנע מלהביע רגשי תודתי לכ' - בשגם זה למותר, אבל לזירוז שאני, ואין מזרזין אלא למזרזין.

ומובן שבזה ג"כ הנקודה שלא יקפידו כ"כ על התעודות וכו', וכמו שהדגשתי כמה פעמים, שאף שכמובן הצדק אתו שכלל שתגדל רמת הידיעות והכושר של המחנך כן תגדל השפעתו על המוחנכים - ופשוט שגם אני מזרז להנשמעם לקולי בשיפור והשתלמות במקצוע ההוראה - הרי מאידך גיסא חשובה לא פחות, ואפשר - יותר, ההתמסרות וההתלהבות לתפקיד הק', חינוך על טהרת הקדש.

בקישור עם מאמרו המדגיש ערך גישה המתאימה לרוחם ורגשות לבם של המוחנכים והצורך לעודדם ולחזק רוחם וכו', תקותי חזקה שבודאי נוכח בעצמו על ידי שלוחיו אשר מיזוג בני העדות השונות בבתי ספר החב"דיים נעשה באופן הכי טוב ונועם, ובפעילות הכי גדולה, נוסף על החדרת אהבת התורה ומצותי מבלי להתחשב עם ההמונים שמבחוץ ואפילו עם הסביבה שבפנים, שגם את זה מדגיש במאמרו האמור.

והרי זוהי ג"כ אחת הנקודות של שיטת חב"ד שהדגישה תמיד וגם עתה מתבטאת בפעולות אנשי חב"ד בכל השטחים ולכל לראש בשטח החינוך.

(קטעים מאגרת ז'תב)

מביאה גאולה הפרטית ומקרבת הגאולה הכללית

הטובה בקיום המצוות המעשיות בחיי היום יום, שנוסף על ההכרח שבדבר מצד עצמו להיותם צווי השם יתברך ויתעלה, בורא עולם ומנהיגו, הרי הם הצנורות וכלים לקבלת ברכותיו לכל אחד ואחת מכם וב"ב שיחיו.

ובעמדנו ביום סגולה, חמשה עשר באב, שלא היו ימים טובים בישראל כמותו, כדבר משנה, הבא תיכף אחר תקופת בין המצרים לזכר החורבן והגלות, וכמו שאומרים אנו בתפילה ומפני חטאינו גלינו מארצנו, יהי רצון שבקרוב ממש נזכה לגאולה השלימה והאמתית. והרי החלטתם הטובה להרבות בנר מצוה ותורה אור מביאה גאולה הפרטית, גאולת הנפש וגאולת הגוף, ומקרכת גאולה הכללית של עמנו עם בני ישראל, על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו. השם יתברך ימלא משאלות לבכם לטובה ויצליח מעשה ידיכם.

בכבוד ובברכת הצלחה בגשמיות וברוחניות.

(אגרת ח'תצו)

להשתמש בפרנסה לתורה ומצוות

במענה למכתבו מכ' תמוז והקודמו, בו כתב אודות מצב פרנסתו והסברות בהנוגע לפרנסה בעתיד, ושואל דעתי בזה.

ובכלל אין עוזבים ענין של פרנסה בעסקים ובפרט כשהמדובר בבעל משפחה, בשביל לנסות עניני פרנסה חדשים, ובמיוחד אשר בפרנסתו דעתה עושה זה כמה זמן, אף שככתבו הסביבה בה אינה מתאימה, הרי דרים הם עתה בסביבה דאנשי יראי שמים וכו' ולכן סוף סוף הסביבה במקום עבודתו לא תהי' לה השפעה כל כך באם יחליט בעצמו שעליו להתנהג מתאים להוראות תורתנו תורת חיים ובקיום מצותי עליהם נאמר וחי בהם, אלא שכמובן ומעור כמה טעמים אין כדאי כלל להכנס בוויכוחים עם הנמצאים במקום פרנסתו עתה, כי אם להיות דוגמא חי' להנהגת בן ישראל אשר כל אחד מהם נקרא בן אברהם יצחק ויעקב.

רואים במוחש אשר היחס לכמה ענינים וסביבות תלוי בהגישה, כוונתי לומר, שבאם יביט על מקום פרנסתו עתה בהעדר שביעת

רצון ואולי עוד יותר לרע עלול [...] על הנמצאים שם, אבל באם יביט על זה כמקום פרנסה שביכולת להשתמש בהפרנסה לעניני תורה ומצוות חינוך ילידיהם על דרך התורה והמצוה, אשר ככל ענין של פרנסה קשורים הם בקישורים שכן הוא בכל ענין פרנסה שתהי', ואז הצד הבלבול שבפרנסתו לא תהי' קשה כל כך ולא ישפיעו עליו כלל. נעם לי לקרות במכתבו מהתחברותו וקרבנות לאנשי חב"ד שבמקומו, שתקוטי שגם בעתיד יהי' כן, וכבר נאמר ותשועה ברוב יועץ.

(קטעים מאגרת ח'תצ)

מה הדרך העדיפה?

במענה למכתבו מכ"ד מנ"א, בשאלה בנוגע לתורת בני ישראל מצותי וכו' ואיזוהי הדרך שהיא עדיפה וכו'.

הודיעונו חכמינו ז"ל במשנתם, המעשה הוא העיקר ואף שפשוט אשר רחמנא לבא בעי, בכל זה (בסגן המובא בספרים) מי שיכוון כוונות הכי טובות ובפועל לא יתן צדקה לעני, לא קיים מצות צדקה, ועבר על הציווי לא תקפוץ ירך וגו' משא"כ בהפכו הנק' צדקה שלא לשמה, החי' נפש העני וב"ב.

ו(ע"ד המוסר) כן הוא בהנוגע לכל עניני תורה ומצוות שתוכנם להחיות את הרעב וצמא, זוהי נפש האלקית שבישראל, הרעבה וצמאה לקיים מצות בוראה.

תקוטי חזקה אשר שאלות האמורות הן תארויות אבל בודאי הנהגתו בחיי היום יומים מתאימה להוראות תורתנו תורת חיים ובקיום מצותי עליהן נאמר וחי בהם. בברכה לבשו"ט בכל האמור.

אין זה בכלל אפשרי שתהי' ככתוב "הזדהות" אמתית עם הקב"ה ביחד עם מרידה בציווי של הקב"ה!?

(אגרת ח'תקג)

יגיעה

...במענה לשאלתו - המדובר בהתועדות שצ"ל יגיע כפיך ולא ראשך (ולבך)

ההדגשה היא גם בתיבת יגיע, היינו שכמה עניני פרנסה ישנם הדורשים ניצול השכל, ושימת לב כו' אבל אין צ"ל בזה ניצול באופן דיגיעה. ראה מקומות המסומנים על "יגיע כפיך" (במפתח ללקו"ת). מצות תגלחת מצורע (בסהמ"צ להצ"צ) ובציונים לשם.

(אגרת ח'תקז)

הסדר בימים אלה

בנוגע לתספורת דשלש שנים כשיום הולדת הוא בראש השנה, ע"פ מה ששמענו מכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא ישראל, משמע שאין לגזוז השערות קודם מלאת שלש שנים, ולכן יש לעשות הנ"ל לאחר ראש השנה ובסמיכות לר"ה, ומובן שבאה"ק ת"ו שנתפשט המנהג לעשות התספורת במירון - באם אפשר גם בהנ"ל יש לעשות כן.

אינו מזכיר דבר מפעולותיו בהפצת המעינות חוצה, והתקוה שמתעסק בזה, ובפרט שימים אלו הרי הסדר דאני לדודי (וזה מביא) ודודי לי.

בברכה לבשו"ט בכל האמור ולכוח"ט

(אגרת ח'תקו)

מתקרבים לחודש הרחמים

בעת רצון יזכירו אותו וזוגתו שתליט"א על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע מתאים לתוכן כתבו, ויהי רצון שיבשר טוב בזה, ובפרט אשר הבטיחנו רז"ל כיון דאיפלג איפליג הרי יתגבר כת"ר בהנהגת קהלתו קדישא להוסיף ולהפיץ ביניהם לימודי תורתנו הק' הנגלה והחסידות והידור בקיום המצוות, והרי הובטחנו הבא לטהר [וידוע דיוק רבנו הזקן לטהר (ולא רק ליטהר) גם אחרים] מסייעין אותו, והרי זה ג"כ מוסיף ברכה בנוגע לזה המוסיף ושולל ענינים המבלבלים וכו' - שהרי אי אפשר שיבין וכו' והוא חולה ובפרט כשרבים צריכים לו (עיי' הלכות דיעות להרמב"ם סוף פרק ג' וריש פרק ד').

והרי מתקרבים אנו לחדש אלול חדש הרחמים, אשר כדברי רבנו הזקן המלך נמצא בשדה ומקבל את כל אדם בספ"י ומראה פנים שוחקות לכולם וכו' (לקו"ת ד"ה אני לדודי).

(אגרת ח'תקא)

הקפדה על כשרות - הבאת הגאולה בהידור

הבהמה [הטמאה עצמה] לא כל שכן?!"

ראוי לציין, כי הלווייתן שייאכל בסעודת הגאולה הוא - לדעת הגמרא הירושלמית - דג טמא שהקדוש ברוך הוא יתיר אותו רק בזמן הגאולה (כיוון שאז הוא יהפוך לדג כשר. בדומה לחזיר כנ"ל), אבל לדעת הגמרא הבבליה הלווייתן הוא דג טהור גם היום.

בזמן הגאולה תיערך ברוב פאר והדר סעודת שור הבר והלווייתן יחד עם היין המשומר בענביו מששת ימי בראשית. כהקדמה לכך מובא במדרש, כי הקדוש-ברוך-הוא 'ערוך' מאבק איתנים' בין שור הבר ללווייתן (בו יורשו לצפות רק אלו שלא צפו באירועים דומים בזמן הזה...), ובמהלך הקרב ינתץ שור הבר את הלווייתן באמצעות קרניו, ואילו הלווייתן ישחט את השור בסנפיריו.

כידוע כדי לאכול דג אין צורך בשחיטה כלשהי. אך צורת שחיטת שור הבר מעוררת תמיהה גדולה: וכי מותר לשחוט על ידי סנפיר? והלוא הסנפיר כמוהו כסכין שיש לה שיניים שאסור לשחוט איתה (אלא רק בסכין חלקה ללא שיניים), ואם כן כיצד יהיה מותר לאכול משחיטה כזו? המדרש עצמו מקשה קושיא זו ומתיר (על יסוד המובא בישיעה נא, ד: "כי תורה מאיתי תצא") "אמר הקדוש ברוך הוא: חידוש תורה מאיתי תצא" דהיינו שבגאולה יתחדש ששחיטה כזו תהיה מותרת.

אמנם גם תירוץ זה מוקשה - וכי התורה תתחלף ח"ו? והלוא "התורה הזו לא תהא מוחלפת!"

אלא, שאכן לא יהיה כאן כלל שינוי בהלכות התורה, אלא גילוי חדש בהלכות התורה עצמם: דיני שחיטה מלכתחילה לא נאמרו על מקרה מיוחד זה.

ובהקדם: ניתן לשאול על שחיטה זו שאלה נוספת: הרי אין כאן אדם ששוחט? והרי זה לכאורה כמו סכין שנפלה מהגג ושחטה, שאסור לאכול מכזו שחיטה! אלא, שהקדוש-ברוך-הוא הוא ששוחט באמצעות סנפירי הלווייתן.

אם כן, כאשר הדבר מתבצע על-ידי האדם, הרי מעצם היותו מוגבל קיימים סייגים שונים בדבר. אך אצל הקדוש-ברוך-הוא כמובן לא קיימות כל הגבלות, ולכן לא יהיה צורך בשום סייגים, וגם על ידי סנפיר יהיה ניתן לשחוט כדרוש.

בימים אלו בהם יוצאים רבים לטיולים שונים, חשוב לשים לב להקפיד על כשרות מהודרת בכל מקום ובכל זמן שבו נמצאים, לאכול דווקא מאכלים שיש עליהם חותמת כשרות מהודרת, וכן כדאי לקנות דווקא מחנויות המקפידות על כללי ההלכה, ובכך נכשיר את העולם לגאולה השלימה ולהתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח.

כשהיו בני ישראל במדבר, על סף הכניסה לארץ ישראל, נצטוו על זהירות בכשרות המאכלים ועל דיני הגעלת כלים (בפרשת מטות). כן בימינו, בימים האחרונים של הגלות, עלינו להתחזק במצווה זו במיוחד, בתור הכנה לכניסה לארץ עם משיח צדקנו.

סימני הבהמה הטהורה רומזים על הגאולה הקרובה, כך כותב 'רבינו אפרים' (מבעלי התוספות). הוא מסביר, כי פעולת העלאת הגרה של הבהמה הכשרה (שלועסת ולאחר מכן לועסת שוב), רומז לכך שלאחר הנאת היהודי בעולם הזה מקיום המצוות בעולם הזה (אם כי במידה מועטת שכן שכר המצוות העיקרי יהיה לעתיד לבוא), הוא חוזר ונהנה מכך בעולם הבא, כדברי חז"ל "אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה, והקין קיימת לו לעולם הבא". לעומת זאת הבהמות האסורות באכילה שאינם מעלות גרה, רומזות על הגויים שהנאתם קיימת רק בעולם הזה ואין להם חלק לעולם הבא.

גם הסימן של "מפרסת פרסה" מכוון לאותו עניין - לבהמה הכשרה יש שתי פרסות, כתוצאה מכך שהפרסה שלה נחלקת לשתיים (ובלשון התורה "ושועת שסע פרסות" (ויקרא יא, ג)) בכך מרמז כי ליהודי יש חלק בשני עולמות - בעולם הזה ובעולם הבא, לעומתם הבהמות הטמאות בעלות פרסה אחת - כיון שלגויים יש עולם הזה בלבד ואין להם חלק לעולם הבא.

האם יישארו בעלי חיים טמאים בגאולה? בתקופה הראשונה בזמן הגאולה, עדיין יישארו בעלי חיים טמאים (מלבד החזיר שייטהר ויתחיל להעלות גרה), ואילו בתקופה השנייה, כאשר יתקיים "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ" ייטהרו כל בעלי החיים הטמאים.

אמנם, יש אומרים כי (רוב) בעלי החיים הטמאים לא ייטהרו אלא ייכחדו מן העולם. ראייה לכך מן הפסוק "אוכלי בשר השקץ... יחדיו יסופו" (ישעיה סו) "ומה אם למי שהיה אוכל הוא מכרית ומאביד,

ממש לגני

קירות תוכן | משחקים חינוכיים | פלקטים | מרכזי למידה | יצירות חסידיות ועוד..

חבילת הכל כלול לכל ילד/ה:

9 כתרים! + 20 סמלים בצורות שונות לכל השנה
+ שלט לחדר צ"ה + 12 הפסוקים
+ 12 מדבקות דש לראש-חודש
+ תיקיית קשר איכותית ומהודרת
+ קלסר חצי שקוף + שער לקלסר קשר
ב20 ₪ בלבד!*

* בקניה מעל 20 יחידות.

חבילת הכתרים המשודרגת

9 כתרים!

20 סמלים בצורות שונות לכל השנה
+ שלט לחדר צ"ה + 12 הפסוקים
+ 12 מדבקות דש לראש-חודש

ב20 ₪ בלבד!*

שימו לב לאיכות המוצרים שאתם רוכשים לגנים ולכיתות של ילדיכם,
ואל תשכחו לבדוק שהכל עם הכרזת הקודש 'יחי אדוננו'.

דף שער למחברת קשר:
1.5 ₪ מעל 20:1 ₪

קלסר חצי שקוף למחברת קשר
2 ₪ מעל 20:1 ₪

תיקיה חדשה ואיכותית
12 ₪ מעל 20:8 ₪

לפרטים והזמנות: 077-5123-770

לקבלת ידיעות על מוצרי 'ממש לגני' צרפו את המספר שלנו 054-2248-770 לאנשי הקשר ושילחו את שמכם

בקרב האתר המשודרג www.mamesh.org

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שלא נשקע בשמן של ההערינג

שבת מברכים אב התשע"ז
קהילה חבדית ידועה במרכז הארץ.

המגשים הזורמים מהמטבחון לתוך בית הכנסת - שנראו מבטיחים במיוחד - שכנעו את אחרוני מפטפטי 'המנין לצעירים' להצטרף ולהסב להתועדות. רק החלה עולה נעימתו של ניגון, ומיד הפשילו גם המאריכים בתפילה את טליתם והתיישבו, הן שבת מברכין זו, ומצוותה בתהילים והתועדות. השולחן ערוך בכל טוב ועל הגשמיות מופקד מיכאל כ. - מבעלי הבתים רחבי-הלב והאמידים במנין שבעלותו קייטרינג מכובד ואין כמוהו בסידור ההתועדות על הצד-הטוב. הוא מתרוצץ שם הלון ושוב בשרוולים מופשלים ושוטח על השולחן כבמטה קסם צלחות לעשרות, מטיאס והערינג לסוגיו, ירקות בתחמיץ, חומס-הבית שסוד גדול טמון בהכנתו, חציל בצורות מגוונות ועוד. ריח הטשולנט המיתמר מן המטבח מתערבל בריחו של קוגל שזה עתה מוגש ועל אלו גובר ועולה ניחוחו החריף של ה'משקה'. הפתעות של ממש טומן מיכאל להתועדותיו אלו, יש שיתכופף וישלה מתחת לשולחן בקבוק יקר, יש שישלח ילד מזדמן "להביא מהמקרקר קופסה קטנה" ובה סלט להיט חדש לכבד בו את המקורבים לצלחת ויש שיגיש תבנית עטויה ובה מעדן נדיר.

אחרי ניגון שמיקד את האוירה, נשפכו - כמו מאליהן - מילים של התועדות מפיו של מענדל ר. - המשפיע הלא-מוכתר של המנין. הוא דיבר על הפרשה, התאריכים דחודש אב, ותיבל בסיפורים. אך לאט לאט אבדה תשומת הלב וההתועדות הפכה ל'שולם-זוכר' מצוי, זה בכה ואלו בכה, אברכצ'יק אחד עם זקנקן בהיר העביר בלהט חוויות מהטירונות שעובר בימים אלו ליושב לצידו, אברך אחר, שחור-זקן ובעל מבט ממולח גולל באוזני ידידו מצע כלכלי של חברה מפורסמת תוך שהוא מפליא בידענותו בנבכי העסקים והשוק הפורח. הגדיל לעשות מיכאל מיודענו, שלאחר כוסית או שנים נתרווח בכסאו, וכמו התיר חרצובה או שנים מלשונו ופיזר מילין מרתקות של מעשיות מהעולם הגדול, מתובלות בהומור של בעלי-בתים ושזורות בחוט של ציניות. אמנם לב יהודי חם ורחב יש לו למיכאל, אלא שעסקו עם בריות שבשוק ועל לשונו סגנונם ומיליהם. מטבורו של שולחן נשמע שניאור, חתנו הטרי של מיכאל, כשהוא מספר על מעשיו בימים אלו של ה'שנה-ראשונה' - ניהול

משרד הקייטרינג של חותנו. שניאור זה, חריף כפלפל וחד כסכיניו של שוחט, בקי בלימוד, ולא פחות בהוויות העולם. ושלל טטעו בו בתכשיט, גם ללימוד תורה קובע הוא זמן וחברותות והוא ממוסרי השיעורים הבלתי-מוכתרים של המנין, אך ציפו לו גדולות ונצורות כשליח או מנהיג קהילתי, מינימום מגיד שיעור.

"דיי!" שאגה מפלחת נפלטה מפיו של אברך ג'ינג'י רחב גוף וחבטה אדירה נחתה מידו על השולחן, מקפיצה את קופסאות ההערינג ומתירה שמן. הג'ינג'י הבריא הלז, חיים-שאל א. שמו, גר גם הוא בשכונה החבדית, אך מצודתו פרושה על כל מרכז העיר. שני דוכנים של תפילין הוא מחזיק בהרצל ואין בעל עסק שלא מכיר את פניו. יודעי דבר מלחשים שהוא מאלו שבשיאה של התועדות האפורוף שלהם, נשבעו אמונים שלא יניחו לעצמם לשקוע בשמן של ההערינג, שיפעלו עד שהרבי מלך המשיח שליט"א יתגלה, גם אם לא יצא לשליחות, השליחות תהיה בחייו ותעטוף את סדר יומו.

ועתה, אחרי כמה פעמים 'לחיים', פרק את תיסכולו: "די! ממתי נהיינו כל כך תקועים בעצמנו? ממתי נכנסנו לכזאת תרדמת חורף, ממתי? שניאור! ממתי נהיית בעל עסק? איפה אתה בתוך השליחות של הרבי מלך המשיח, איפה? מה, מתחתנים וזהו? נותנים גט לרבי? חס ושלום!!" הס של תדהמה הושלך בהתועדות ועוד לפני שהספיק אי מי להגיב, המשיך: "ואתה, חיילצ'יק, אתה חושב שלא היינו בסרט הזה? היינו. אני אומר לך, אם לא תחליט עכשיו החלטה תקיפה שמיד אחרי הצבא אתה יוצא לשליחות, החיים הרוחניים שלך גמורים! תרדמת עמוקה אני אומר לך, תרדמת! אנחנו בחב"ד או שלא? על מה מסרו הרביים את הנפש? על מה?!" פניו הסמוקים של חיים שאלו בערו ודמעות עמדו בזווית עיניו.

התגובה לא איחרה לבוא, מיכאל נזקף כתרנגול אלי קרב, מי יגע בחתן שלו? ובכלל מה רע בתלמוד תורה עם דרך ארץ? גם החיילצ'יק התחיל לגבב טענות על שליחות בצבא ועל פרנסה, חיים-שאל הוסיף והכביר מילים של רבי ושל שליחות, אך רק שניאור השפיל את עיניו ושתק, שתיקה ארוכה ומהורהרת. לבסוף הגביה ראשו ואמר בנחרצות "חיים-שאל, אני איתך בדוכן כל יום שישי". "לאא!" נהם חיים-שאל, "דוכן נוסף בהרצל!"

*

נסתיימה ההתועדות, חלף ריח האלכוהול וההערינג ושבו החיים למסלולם, זחיחות הדעת למנין של הצעירים ושניאור למשרד של חמיו. רק דוכן תפילין חדש אחד הוקם בהרצל ועוד אברך אחד נשבע שלא יתן לעצמו לשקוע בשש"ה.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כולנו שותפים של ENN

בהתחייבות קבועה להבאת הגאולה

**שותפות יום-יומית של מעשה בפועל
בענייני גאולה ומשיח!**

כל אחד ואחת שיעשו ככל שביכלתכם
ויצטרפו לשותפות יקבלו מספר מתנות
באופן מיידי וגם לאורך השנה אי"ה.

קריאה של חיבה

ב"ה

ידוע בשער בת רבים יסודיות ומרכזיות העבודה להבאת המשיח שהיא
ה'שער' לכל ענייני העבודה והיא היא השליחות היחידה ויסוד כל קיומנו
כחסידים וכמאמינים.

המוסד 'ממש' - מרכז ההפצה בארץ הקודש' מוכר לכל אחד ואחת שדבריו
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נוגעים בליבו, כמוסד הפועל שנים
על גבי שנים למען מטרה אחת ויחידה הנחלת בשורת הגאולה, הפצתה
והסברתה בקרב כל סוגי הציבורים, הן בחומרי הסברה, הן במוצרים, הן
בדברי דפוס והן בהרצאות, כינוסים והתוועדות שכולם מכוונים להגביר
את אש הפעילות בקרב אנ"ש ובציבור הרחב.

אין די באר גודל הזכות, ההכרח ואף החובה הגמורה לכל מי שדבריו
הקדושים נוגעים לליבו לשנש מתננים ולסייע בכל האפשרי למוסד 'ממש'
שכולו קודש להכנת העולם לקבל פני משיח צדקנו. ואין צורך להסביר
ולתאר את ההוצאות הכבירות שלוקח על עצמו המוסד, ללא מקור בר
קיימא של 'תקציבים' וכדו', בכדי שלכל אחד ואחת מאיתנו יהיו כלים
מתאימים וראויים לבצע את שליחותנו.

אנו פונים בזאת בקריאה של חיבה לכל אחד ואחת מאנ"ש - אנא הטו
כתף והיו שותפים של ממש באופן קבוע וחודשי בממונכם למוסד 'ממש'
ובטוחים אנו כי בזכות שותפות הצדקה להבאת הגאולה נראה תיכף ומיד
בעיני בשר את התממשות נבואתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח
שליט"א בהתגלות מלכותו לעין כל כאשר כל ייעודי הגאולה בגשמיות,
בבני חיי ומוזני, וברוחניות - יתממשו רגע אחד קודם!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הרב אסף חנוך פרומר משפיע בישיבת חת"ל חיפה ועורך ספרי 'ממש'	הרב מאיר ווילשאנסקי ר"מ ומשפיע בישיבת חת"ל צפת
הרב מנחם מענדל פרידמן משפיע ישיבת חת"ל פתח תקוה	הרב שמעון ויצהנדר ראש ישיבת חת"ל ראש"צ ועוד פרסומי 'ממש'
הרב משה קורנוויץ מור"צ ור"מ בישיבת חת"ל נצרת עילית	הרב מנחם כהן כהן רב ק"ק חת"ל בארשבע

החותמים על הוראת קבע של 100 ₪

- ✓ מתנה - ספר של ממש
- ✓ יקבל לביתו כל ספר חדש של ממש שייצא לאור
- ✓ בטאון הפנסאים עד הבית

1

החותמים על הוראת קבע של 180 ₪

- ✓ מתנה - ספר של ממש
- ✓ יקבל לביתו כל ספר חדש של ממש שייצא לאור
- ✓ בטאון הפנסאים עד הבית
- ✓ 10 עלונים להפצה לפני כל חג ומועד
- ✓ הקדשה בספר של ממש

2

החותמים על הוראת קבע של 250 ₪

- ✓ מתנה - כל ספרי ממש!
- ✓ יקבל לביתו כל ספר חדש של ממש שייצא לאור
- ✓ בטאון הפנסאים עד הבית
- ✓ 10 עלונים להפצה לפני כל חג ומועד
- ✓ הקדשה בספר של ממש
- ✓ פרנס היום - יום של פעילות בלוח השנה שיוקדש לזכות/לע"נ

3

לשותפות של קבע, חייגו: 077-5123-770

וואצאפ 054-2248-770 | דוא"ל: info@mamesh.org

בזכות השותפות והסיוע של כל אחד ואחת מכם, תזכו לכל מילי דמיטב בבני חיי ומוזני רויחי - ובכולהו רויחי
ונזכה כולנו לעמוד לפני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהתגלותו המיידית תיכף ומיד ממש ונכריז לפניו:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תורה הגאולה

מאת הרב
משה קורנוויץ
מו"צ ור"מ בנצרת עלית

חבר מערכת ההוצאה לאור של 'ממש' ומנהל התכנים בבית הספר לתורת הגאולה

הנשמה ניזונית מן הגוף

לרגל ימים אלה אשר בהם אנו מוסיפים בלימוד וליבון ענייני גאולה ומשיח, אנו מביאים סקירה ופלפול מיוחד אודות קיום הגוף הגשמי לעתיד לבוא, ע"פ משנת רבותינו נשיאנו בכלל ותורתו של משיח בפרט.

א. לעתיד לבוא הגוף יתקיים מזיו השכינה

עולם הבא הוא הזמן של תחיית המתים, ע"פ דברי הרמב"ן וכפי שמכריעה תורת החסידות. באותו הזמן הנשמה תהיה מלוכשת בגוף.

על אותו הזמן אומרת הגמרא¹ 'מרגלא בפומיה דרב: לא כעולם הזה העולם הבא, העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה ולא פריה ורביה ולא משא ומתן ולא קנאה ולא שנאה ולא תחרות, אלא צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה, שנאמר²: ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו'.

מכיוון שבאותו הזמן יהיה גוף גשמי ולמרות זאת לא תהיה אכילה ושתיה, מניין יתקיים הגוף הגשמי? הגוף הגשמי יתקיים מזיו השכינה, וכך מפרש רש"י את דברי הגמרא דלעיל 'ויאכלו וישתו' - שבעו מזיו השכינה כאילו אכלו ושתו³.

וכך כותב ר' עובדיה מברטנורא⁴: 'והעולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה ואע"פ שיש בו גוף וגויה, אלא צדיקים יושבין ועטרותיהן בראשיהן ונהנין מזיו שכינה'.

אכילה וראיה דכתיב באור פני מלך חיים, וכן אמרו במשה רבינו⁵ (שמו"ר פמ"ז ט') מאין היה אוכל מזיו השכינה היה נזון, ואל תתמה החיות שהן נושאות את הכסא והן ניזונות מזיו השכינה שנאמר ואתה מחיה את כולם ואתה מחיה לכולם, כי קיום הנפש בהתייחדה בדעת עליון כקיום המלאכים בו, והתעלות הנפש על הגוף מבטלת הכחות הגופיות כמו שהזכרנו למעלה פעם אחרת עד שיתקיים הגוף בקיום הנפש בלא אכילה ושתיה, וכקיום משה בהר ארבעים יום. ואם נייחס זה אל מעשה הנס, הנה אליהו יוכיח שלא הושלך הגוף ממנו ולא נפרד מן הנפש והתקיים מאז ועד עולם, וכן חנוך כפי מדרשי רבותינו ז"ל ... והנביא אמר הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא וזאת ראייה שלא נתפרדה נפשו מן הגוף הקדוש והתקיים קיום אנושי'.

הרמב"ן מבאר ב' אופנים כיצד יתכן שהגוף יתקיים מזיו השכינה: א. עקב התעלות הנפש על הגוף, יתבטל הציור המגושם של הגוף כך שהגוף לא יזדקק לאכילה ושתיה, כעין⁶ שהיה אצל משה רבינו בהיותו בהר ארבעים יום⁸ שלא היה זקוק לאכילה ושתיה⁹, וכפי שמבאר זאת הרמב"ם¹⁰ 'אבל מי שישים כל מחשבתו אחר שלמותו

ב. כיצד יתקיים הגוף

כיצד אכן יתקיים הגוף הגשמי מן זיו השכינה והרי הגוף גשמי מתקיים ממאכל ומשתה גשמי? מבאר זאת הרמב"ן בשער הגמול⁵ וז"ל 'דרשו בואלה שמות רבה ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו

6 ובעין זה כתב מהרש"א חידושי אגדות מסכת ברכות דף יז עמוד א וז"ל - ונהנין מזיו השכינה. מיתורא ושינויא דקרא קדריש מדכתיב כבר ויראו את אלקי וגו' וחזר וכתב ויחזו את האלקים וגו' לשון חזו נופל על הרוב על ראייה שכלית ונבואה דקאמר דחזו ונהנו מזיו השכינה כאלו אכלו ושתו כי היו בנתינת התורה בדוגמת עוה"ב שהיו עטרוניהן בראשיהן כדאמר ר' פ' ר"ע (פסח) שהיה לכל אחד מישראל ב' כתרים והיו מרוחקין מגשמיית כמ"ש במשה שלא אכל מ' יום וגו' כענין עוה"ב שאין בו לא אכילה כו' אלא צדיקים יושבים ועטרותיהן בראשיהן כו' ומצאתי מי שכתב בזה ע"פ המדרש (מגילה ט"ו: וסוף סנהדרין) שעתיד הקב"ה להיות עטרה בראש כל צדיק שנאמר ביום ההוא יהיה ה' לעטרת צבי וגו' ודו"ק;

7 אך בשונה ממשה רבינו אצלו היה זה רק לפי שעה לע"ל יהיה זה הסדר הקבוע.
8 ויש להעיר כי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (לקו"ש חל"ו עמ' 174 ואילך), מבאר שאצל משה גופא ישנם ג' ביאורים במה שלא אכל ושתה: א. ביאור המו"נ כי ע"י שישים כל מחשבתו אחר שלמותו באולקות וכו' וכל להגיע למצב בו התחזק השכל עד שנתבטל כל כח עב שבגוף. ב. ביאור המדרש שנעשה שינוי בטבע הגשמי שלו שלא יצטרך אכילה ושתיה. ג. אצל משה היה זה נס מתמשך שאל אף שלא אכל ח'.

9 כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לקו"ש חכ"ח עמ' 302 מבאר כי כוונת הרמב"ן כאן היא שהגוף יודוך עד שיוכל להיות ניזון מזיו השכינה, כפי שמבאר אדמו"ר הזקן ועיין לקמן.
10 מורה נבוכים חלק שלישי פרק נא.

1 מסכת ברכות דף יז ע"א

2 שמות כ"ד, פסוק יא. וראה גם שיחת פרשת מושפטים תשנ"ב, סעי' ה.

3 גם הרמב"ן בפרושו על התורה שמות פרק טז פסוק ו. מביא 'ובני העולם הבא יתקיימו בהנאות מזיו השכינה בהדבקים בו בעטרה שבראשם. והעטרה היא המדה הנקראת כן שאמר בה הכתוב (ישעיה כח ה) יהיה ה' צבאות לעטרת צבי, ובה נאמר (שה"ש ג א) בעטרה שעטרה לו אמו. ורמזו על קיום בני העולם הבא, ורמזו על עיקר המן'.

4 בפרושו על מסכת סנהדרין (פרק י משנה א).

5 תורת האדם אות קכד.

ד. החיות תהיה מאור הסוכ"ע

בתורה אור פרשת תולדות¹⁶ כותב אדמו"ר הזקן הסבר נוסף 'אך הענין כי הנה ע"י גילוי זה דסובב כל עלמין יהיה תחיית המתים לע"ל. והנה ענין תחיית המתים שיהיה הגוף עם קרביים ומעיים חי וקים לעולם בלי אכילה ושתייה. ואיך הוא זה אלא ע"י שיהיה גילוי סובב כל עלמין דקמיה שוה רוחניות וגשמיות ממש. ע"כ גם הגוף יוכל לחיות מזה. ועל דרך משל באדם יש ב' מיני המשכות. הא' בחינת פנימיות השכל במוח. ומדות בלב. כח המעשה ביד כו'. והב' בחינת מקיף והוא הרצון והמחשבה שישנו אפילו ברגל שמיד כשרוצה להניע רגלו תתנענע רגלו כו'. ואע"פ שהרגל אינו כלי לגילוי המחשבה מ"מ פועל בו והמחשבה וזהו בחי' מקיף. ועד"ז גם הגוף הגשמי יקבל חיות וקיום למזון מאור א"ס ב"ה וד"ל'.

כעת הגוף הגשמי זקוק לאכילה ושתייה גשמיים, מכיוון שחיות העולם כיום היא מאור הממלא כל עלמין, אשר האופן בו הוא מתגלה הוא מדוד ומוגבל לפי ערך הכלים¹⁷, כל גילוי חייב להיות בכלי המתאים לו לדוג' כח השכל לא יכול להתגלות ברגל כי אין הרגל כלי לאור השכל, ולכן גם החיות של הגוף חייבת לבוא בהתלבשות במאכל ומשתה גשמיים שבהם מלוכשת החיות הא' לוקיט¹⁸. אך בתחיית המתים אור הסובב יאיר בגילוי בעולמות, ומכיוון שענינו של אור הסובב הוא להאיר בכל מקום בשווה שלא לפי ערך הכלים המקבלים את ההשפעה, מכיוון שאינו אור המתלבש בכלי, לדוג' בנפש הוא כח הרצון שאינו מתלבש במקום מסוים בגוף ועקב כך הוא פועל על כל האברים בשווה. כשאור זה בא בהתגלות הוא יכול להחיות גם את הגוף הגשמי על אף שאין הגוף כלי לאור, וגילוי זה יהיה לעתיד לבוא בתחיית המתים.

ה. החיבור בין ב' הביאורים

שני הביאורים בתורת החסידות, מתייחסים לשני ענינים שונים א' זיכרון הגוף ב' חיות העולמות כולם תהיה באופן שונה, ב' עניינים אלו משלימים זא"ז כפי שמבאר אדמו"ר מהר"ש¹⁹ 'לע"ל יהי' התגלות י"ה ב"ה ממש, וע"כ אין בו אכילה ושתי', וגם הגוף הגשמי יהי' ניזון מאלקות ולא יהא צריך לחם כמו שמצינו במשה שהי' בהר ארבעים יום לחם לא אכל לפי שהי' ניזון מאלקות ממש רק שבמשה היה לפי שעה וגם איתא במדרש שהיה מצטער, והיינו לפי שהיה ילוד אשה ע"כ לא היה יכול הגוף שלו כלל לקבל את עוצם הגילוי הגדול, משא"כ לע"ל שיתבררו הגופים כמ"ש ועצמותיך יחליץ... שהגוף יהי' כמו הנשמה ממש, ע"כ גם הגוף יהיה יכול לקבל גילוי אלקות'. אצל משה רבינו כשהיה בהר סיני למרות שחי מזיו השכינה וזאת מפני שהאיר אצלו בגילוי אור הסובב, אעפ"כ מכיוון שגופו לא היה כלי לכך, היה לו צער מכך והדבר לא התמיד. משא"כ לע"ל הגוף הגשמי אכן יהיה כלי לאור הסובב, ולכן יוכל להיות הדבר לנצח וללא צער.

באלקיות, והוא נוטה כלו אל השם יתעלה, והוא מפנה מחשבתו מזולתו. . עד שנאמר בו ויהי שם עם ה' וגו'. . ומרוב שמחתו במה שהשיג לחם לא אכל ומים לא שתה, כי התחזק השכל עד שנתבטל כל כח עב שבגוף'. ב. זהו ענין ניסי שביכולת הבורא לקיים את הגוף מזיו השכינה, כפי שאנו מוצאים אצל אליהו הנביא שהוא חי ממש כעת, על אף שהוא אינו אוכל ושותה מאכל ומשתה גשמי.

בהמשך¹¹ לביאורים שכתב הרמב"ן מוסיפה תורת החסידות לבאר כיצד יתקיים הגוף הגשמי מזיו השכינה, בתורת החסידות מצינו ב' ביאורים אשר משלימים זא"ז.

ג. הגוף יזדכך

בתורה אור פרשת מקץ¹² כותב אדמו"ר הזקן וז"ל 'כמו שיהיה לע"ל בעת תחית המתים שיחיו העצמות ויקרם עליהם עור ובשר כמ"ש גבי עצמות דיחזקאל שיהיה גשמיות ממש ואעפ"כ יהיו נהנין מזיו השכינה בלי אכילה ושתייה לפי שיומשך בטול עליון גם בגשמיות ממש וכמארז"ל עתידים צדיקים שיאמרו לפניו קדוש שיהא קדוש שורה למטה',

בעולם הבא הגוף יהיה בביטול גמור ומזוכך בתכלית ללא כל שיכות לרע, ולכן גם הגוף יוכל לזון מזיו השכינה כפי שהנשמה ניזונת ממנו.

מבאר אדמו"ר הצ"צ¹³ כי הגוף במהותו יכול להתקיים מזיו השכינה ואכן כך היה אצל אדם וחוה בגן עדן קודם החטא¹⁴. אדם וחוה שהנם בשר ודם חיו בגן עדן, על אף שגן עדן הוא מקום רוחני. באותו הזמן חיותם הייתה לא ממאכל ומשתה גשמיים אלא מהשגת אלוקות, זאת מפני שגופם היה בתכלית הרוחניות. מצב זה יחזור שוב בתחיית המתים, כאשר הגוף יהיה מזוכך בתכלית.

בטעם הדבר מדוע יהיה הגוף מזוכך כל כך בתחיית המתים מבאר אדמו"ר הריי"ץ¹⁵ וז"ל 'אבל בתחיית המתים יעמדו נשמות בגופים, דהגופים ההם יהיה גשמיים אבל אינם מלידת אבא ואמא אז כי אם שיחיו בטל תחיה, והיינו שיקרם עליהם עור ובשר. . והיינו שלא יהיו גוף מאבא ואמא גשמיים, והגם שיהיה גוף גשמי יהיה הווייתו מהקב"ה ע"י טל תחיה טל דעתיקא, ולחיות שהגוף שיהיה בתחית המתים יהיה מהקב"ה ע"י טל תחיה על כן יהיו גופים קדושים וטהורים לגמרי, וכמו גופו של אדם הראשון שהיה יציר כפיו של הקדוש ברוך הוא, שהיה גופו מזוכך וטהור לגמרי כמו אור. . שהיה הגוף כחומר אל הצורה שהיא הנשמה שהיו בערך זה לזה. . ולכן באדם הראשון הנה מצד גופו היה חי בחיי עולמים ולא היה בו מיתת כלל, כי לא היה שייך בו שום בירור וזיכוך כלל, וכמו שהיה בגופו של אדם הראשון הנה כמו כן יהיו הגופות בתחיית המתים קדושים וטהורים לגמרי ויחיו חיים נצחיים. והנה באמת הרי הגופים שיהיו בתחיית המתים יהיו במדרגה גבוה יותר מכמו שהיה גופו של אדם הראשון. . וטעם הדבר. . שזהו לאחר גמר כל הבירורים'.

11 המעיין ימצא כי כל דברי רבותינו נשיאנו בעניין זה מיוסדים על דברי הראשונים ממש.

12 דף לט ע"ב.

13 ספר הליקוטים מילואים עמ' צו.

14 עפ"י אפשר לבאר בדא"פ מדוע הרמב"ן בשער הגמול שם כאשר בא לבאר כיצד תזון הנשמה מזיו השכינה, הביא את דברי המדרש האדם הראשון קודם החטא היה חי לעולם, כי שתי ענינים אלו קשורים זב"ז כי מדרגת הגופות לע"ל תהיה כמדרגת אדה"ק קודם החטא כמבואר כאן בדברי אדמו"ר הצ"צ.

15 סה"מ תשי"א עמ' 208 ואילך ומובא בסה"מ מלוקט ח"ד עמ' קעז הערה 10.

16 דף כ ע"א.

17 החילוק בין אור הסכ"ע לאור הממכ"ע מתבאר בארוכה בהמשך תער"ב ד"ה ועתה ישראל ע"ב וד"ה כי תצא למלחמה ע"ב.

18 כיצד משתלשל החיות בפרטיות עיין סה"מ תרנ"ט עמ' קה.

19 סה"מ תרכ"ט עמ' שעז ואילך.

ו. מדוע נזדקק לע"ל להתלבשות הנשמה בגוף

תחיית המתים תהיה לכל נשמות ישראל, באותו הזמן יקומו גם כל נשמות הצדיקים ובראשם האבות ומשה רבינו, כמפורש בגמרא²⁰ לע"ל משה עמהם. מה תהיה התועלת לאותם נשמות בתחיית המתים, כאשר יחזרו חזרה לגוף הגשמי, שבמהותו הוא מוגבל, בגדרי זמן ומקום, אחר שהיו אלפי שנים בג"ע והתעללו שם עליות רבות לאין קץ. האם הקדוש ברוך הוא לא היה יכול לתת להם שכר שם?

שאלה זאת קיימת לא רק בנוגע לצדיקים, שהרי על אף שלע"ל הגוף הגשמי יהיה מזווכך בתכלית ויהיה כלי לאור הסובב שיאיר בגילוי בעולם, אם כל זאת, לכאורה היה עדיף שגילוי זה יהיה בעולם רוחני המופשט מכל הגבלה גשמית.

מוכרחים להסביר כי לע"ל - בתחיית המתים לא רק שהגוף הגשמי לא יעלים על האלוקות ושהאור שיאיר יהיה במדרגה נעלית ביותר, אלא שיהיה עילוי שיוכל לבוא רק מהגוף הגשמי.

לעיל הוסבר כי לע"ל האור שיאיר בעולם הגשמי הוא אור הסובב כל עלמין, בתורת החסידות מבואר ברחבה כי גם דרגה זאת של גילוי אלוקות היא מוגבלת, ואילו בתחיית המתים יאיר אור נעלה עוד יותר, שניתן לקבלו רק דרך הגוף הגשמי. כפי שמבאר כ"ק אדמו"ר הרי"צ 'כאשר תזדכך כל הארץ הגשמית אשר בהזדככות זו הרי יזדככו גם גופם של כל הנבראים. . . הנה אז יחי' האדם מאור הסובב כל עלמין שלא בהסתר פנים כלל, וזהו הטעם מה שבעוה"ב דעולם התחי' לא יצטרך הגוף למזון גשמי והיה ניזון מאלקות. ובעומק הענין הנה לא זו בלבד שהגוף הגשמי לא יצטרך מזון אל המזון כי יהיה ניזון מאלקות אלא עוד זאת כי עיקר הגילוי דלע"ל הוא עצם אור הסובב ואיר בגוף דוקא, ומהאי טעמא יצטרכו הנשמות להתלבש בגופים דוקא לקבל הגילוי ההוא'.

ז. לע"ל הנשמה תהיה ניזונת מהגוף

הטעם שבגוף הגשמי דוקא מתגלה עצם האור, יובן בהקדם הבנת החידוש²¹ בבריאת הגוף הגשמי על בריאת העולמות הרוחניים.

20 יומא ה'ע"ב.

21 הדבר מתבאר בריבוי מקומות בתורת החסידות, ואבוהון דכולהו היא אגרת הקדש כ' שבספר התניא.

העולמות הרוחניים נבראו באופן כזה שהם מרגישים את המקור האלוקי שמהווה ומחיה אותם ולכן הם מודעים לכך שהם לא מציאות בפני עצמה, אלא כל מציאותם היא מהקב"ה המהווה ולכן הם עומדים בביטול לקב"ה, כל עולם כפי אופן השגתו. משא"כ הגוף הגשמי נברא כך שאין הוא מכיר כלל את המקור המחיה אותו, וכל הרגשות היא כי מציאותו מעצמותו, ולכן אין הוא צריך להתבטל. ומבארת תורת החסידות שבשביל להיות בכח העצמות של הקדוש את עצמו יש גמור חייבת בריאתו להיות בכח העצמות של הקדוש ברוך הוא, משא"כ בבריאת העולמות הרוחניים לא נדרש גילוי כח העצמות. זהו גם הסיבה כי גילוי העצם יהיה דווקא הגוף הגשמי.

וכך מבאר זאת כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב בספר השיחות תורת שלום²², 'בגוף דווקא נמצא כח העצמות של אוא"ס ב"ה, מכיוון שהוא לבדו בכוחו ויכולתו לברוא יש מאין, נמצא שלברוא יש מאין זה בכח העצמות, ומכך מובן שההתהוות גופא היא כח והארה מהעצמות, מה שביש נמצא כח העצמות, ולכן יש בו התדמות אל העצמות. . . דכשם שבעצמות אין לו עליה וסיבה כו' אין שום מהווה גבוהה יותר ח"ו. . . כמו"כ הוא בהיש המתהווה, הנה בהרגש הדבר הוא שאינו מרגיש היש שום עילה שקדמה לו. . . רק ההרגש שלו הוא שכאן עתה הוא התחלת מציאותו ומהותו. . . והנה מציאות הזאת הוא בכח העצמות דווקא, שלצורך ההשתלשלות הי' מספיק אור הגילויים. . . האמת היא שבהתהוות היש נמצא כח העצמות רק שזה מכוסה, והגילוי של זה יהיה לע"ל. . . וידוע הענין בזה דהנשמה תקבל מהגוף שבו יאיר ויתגלה בחי' העצמות והנשמה תקבל ע"י הגוף כח העצמות, וכשם דעכשו הגוף מקבל חיותו מן הנשמה, כמו"כ לע"ל תקבל הנשמה מן הגוף'.

וזהו משאמר אדמו"ר מהר"ש כפי שמבאר בסה"מ תרחץ דף ריט, ובספר המאמרים תשי"א עמ' 209 אות ו', וכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בסה"מ מלוקט ח"ה קונטרס ב' אייר.

22 עמ' 120 ואילך, בתרגום חופשי.

כולם מחפשים הרבי נותן דרך!

אגרת רוחנו. ספר החינוך שלכם.

להשיג בחנויות הספרים המובחרות הפצה ראשית: 077-5123-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

השליחות

בואו להעניק לידידים, לחברים, למקורבים שלכם משהו אמיתי!
משהו של הרבי, משהו מקורי, שיגע בהם 'על אמת' ויניע לפעולה.

השליחות

אלבום חדש ומפואר יצא
לאור על-ידי מנחם
שבעה פרקים

בראשית

כל שער נפתח בציור אמנותי
(מקורו) של הרבי מלך
המשיח שליט"א שצויר
לראשונה לאלבום זה.

כל פרק נפתח
בפתיח קצר של
העורכים המוביל את
הקורא לתוכן הפרק

240 עמודים המכילים פתגמים
ואימרות מתורתו של הרבי מלך
המשיח שליט"א המביאים את משנתו
בענין השליחות ואת קריאתו הנצחית
לכל אחד ואחת להאיר את סביבתו.

בכל פרק כ-20-30 פתגמים מתורתו של הרבי
בלשונו הק' ללא שום תוספות! למעט מילות
קישור, תרגום או פתיחת ראשי-תיבות.

האלבום מלווה בתמונות
ומסמכים מקוריים חלקם
בפרסום ראשון

כפתיח וסגור לכל פרק
מובאת כפולת עמודים עם
מכתב או שיחה מקוריים
של הרבי מלך המשיח
שליט"א המעבירה את
"שיטתו" ורצונו של הרבי
בלשונו הק'.

מבוא מבריק ומשובח במיוחד
פותח את האלבום המפואר, ומביא
בשפה נעימה וקולחת הסבר
לתורת השליחות ועד לשליחות
היחידה לקבלת פני משיח צדקנו.

שיחות או מכתבים ברורים
ו"מובנים" מביאים את
תורתו של הרבי ללא
אמצעים או ממוצעים הישר
מהמעין אל הקורא.

ENW

מרכז ההפצה בארה"ק
077-5123-770
www.mamesh.org

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מחיר מיוחד להפצה!

להשיג בחנויות הספרים המובחרות |

פנימיות

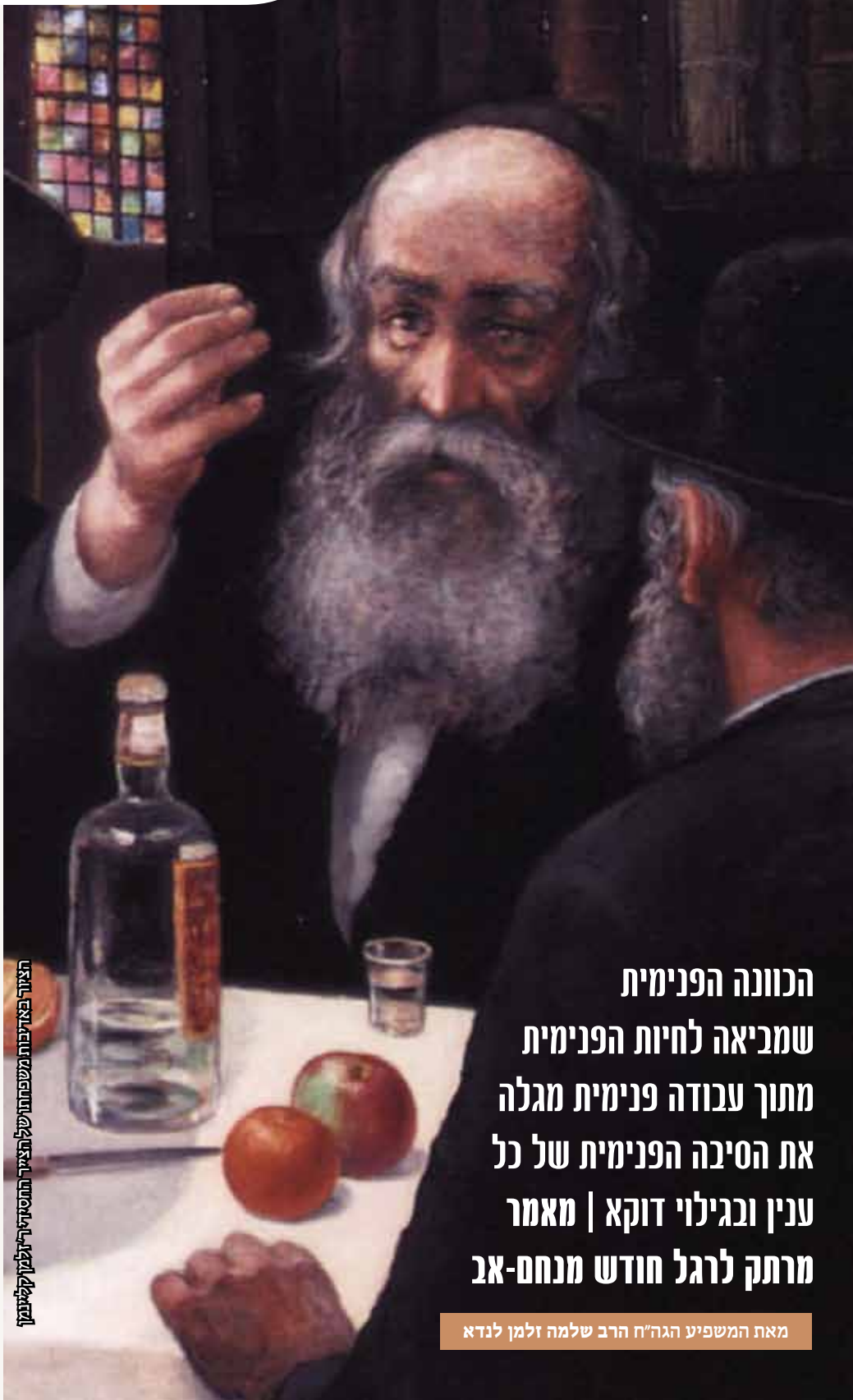
גאולה
פנימית
בעבודת ה'

"ראשית העבודה ועיקרה ושורשה" זה "קבלת עול מלכות שמים", וע"כ כאשר הקב"ה שלח את אחי' השילוני ללמוד עם הבעש"ט הק' את סודות התורה, כדי לתת חיות פנימית לעם ישראל, א"כ זהו רצון העליון ית' שיהודים יחיו עם פנימיות התורה, והבעש"ט הק' הי' "הצינור" לזה ע"ד "שכינה מדברת מגרוננו של משה רבינו" "להגיד לכם דבר הוי'", שהכוונה ורצון העליון זה "אהבת ה'" ו"יראת ה'" ו"אהבת ישראל" אמיתית מצד "יחידה שבנפש" ומתוך לימוד זכות על כל אחד ואחד מישראל, כיון שכל יהודי הוא "חלק אלוהי ממעל ממש" ומתוך רחמנות על הנהגתו הבלתי רצויה (כמבואר בתניא ק' פרק לב).

וזה שיש כאלו שעדיין לא יודעים מפנימיות התורה, זהו בגדר "תינוקות שנשבו" כידוע כמה סיפורים בזמן כ"ק אדמו"ר הזקן ב"ויכוח מינסק" ועוד שכשראו את כוחו האלוהי בתורה ובאהבת ה' ויראת ה' נהיו חסידים שלו, ויעויין בספר תולדות כ"ק אדמו"ר הזקן באריכות בזה, וכן במשך הדורות שאלו שהתקרבו לאור החסידות גילו אור חדש שלא ידעו מלפנ"ז ונדבקו באור זה בכל נפשם וכן גדולי החסידים כמו ר' הלל מפאריטש שהי' קודם חסיד טשרנוביל, וכן ר' פנחס רייזעס ור' יוסף כלבו וכו' וכו'.

וכן בדורנו אצל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ריבוי גדול של יהודים שנוכחו בגדלותו של הרבי בתורה ובעבודת השם ובמסירות נפש וכן האיכפתיות הפנימית מכל יהודי ויהודי. והאופן של הגעתו לכל יהודי למעלה מדרך הטבע, כפי שסיפר יהודי שהי' בתאילנד שהרבי התגלה אליו שם וזה גרם לו לחזור בתשובה וכיום הוא אחד מאברכי אנ"ש בארה"ק עם סירטוק וכו'.

וכן אחד שהוא חסיד ברסלב סיפר שלא ידע מתורה ומצוות והרבי התגלה אליו בחלום במוצש"ק ג' תמוז תשנ"ד והוא לא יודע מי מתגלה אליו... כיון שלא ידע מתומ"צ ולמחרת ביום א' דיברו על הרבי

הציור באדיבות משפחתו של הצייר החסידי זלמן קלענמן

הכוונה הפנימית
שמביאה לחיות הפנימית
מתוך עבודה פנימית מגלה
את הסיבה הפנימית של כל
ענין ובגילוי דוקא | מאמר
מרתק לרגל חודש מנחם-אב

מאת המשפיע הגה"ח הרב שלמה זלמן לנדא

"וביום הרביעי" כ' כסלו "נתלו המאורות" והיינו שאחרי המאסר והגאולה שניתן רשות ב"בית דין של מעלה" לפרסם פנימיות התורה באופן של "הבנה" ו"השגה" בדרך חב"ד, הרי בזה "נתלו המאורות" וע"ז הוסיף כ"ק אדמו"ר הזקן: עכשיו תלוי הכל בכס חסידים.

לעורר את הכוחות

ממ"ש כדברי כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח ב-כ"ח ניסן תשנ"א שהוא עשה כל מה שתלוי בו ועכשיו הכל תלוי בכס חסידים - כלל ישראל שיפעלו להביא התגלות שלימה בגאולה האמיתית והשלימה.

וע"כ דוקא בג' השבועות הורה הרבי להוסיף בתורה ובתפילה ובגמ"ח וצדקה ביתר שאת וביתר שאת ועד לסיומי מסכת כל יום מתשעת הימים, והיינו כנ"ל שדוקא ההעלם והסתר צריך לעורר כחות נעלמים בכל עניני קדושה.

וכן לימוד הלכות בית הבחירה ברוח שבהמ"ק כבר נבנה למעלה וברגע כמימרא ירד למטה בטוב נראה ונגלה ע"י מעשינו ועבודתנו בכח הרבי מלך המשיח שליט"א. א"כ עצמות א"ס מתגלה דוקא בתקופתנו ביתר שאת ויתר עז.

וכאשר נתבונן שאברהם יצחק ויעקב, שהן הן המרכבה, היו אנשים קדושים, אבל היו רק הכנה לירידה למצרים והעלאת ר"ב ניצוצות ובעיקר הכנה למתן תורה שהי' תכלית בריאת העולם, שהי' ע"י משה רבינו דוקא, ומה הי' התוצאה ממה רבינו - ציצית מצמר גשמי ותפילין מעור גשמי, ובשביל הי' גילוי עצמותו ית' במתן תורה מעין לעת"ל וכל הצדיקים שלפנ"ז היוו רק הכנה לזה, וכן בדורנו הרבי מלך המשיח הורידה למטה בארץ לענייני מעשה שהוא העיקר וכל הצדיקים שלפנ"ז וכן הרבי מלך המשיח עד תשנ"ד הכל הכנה לנתינת כח לתקופה זו שהולך ומוסיף ואור בעבודה ב"כח עצמו" דוקא.

א"כ כל מה שנפעל בתקופה זו מתוך ביטול פנימי, מתוך ידיעה שהכל מכח כל הצדיקים שכל הדורות והרביים, הרי זה יפעל את ההתגלות השלימה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ומי"ד ממ"ש ממ"ש, ונזכה מי"ד ממ"ש לבנין בית המקדש השלישי בפועל ממש ושמחת עולם על ראש כל בני ישראל.

לחיים ולברכה!

ישראל וצדקה ש"מקרכת את הגאולה", זה דרך האמת שגילה השי"ת לרבי שזה תפקיד דור זה, מפני שתפקיד דורנו זה לגמור את העבודה של 6 הדורות ולהורידה למטה בארץ ע"י דור השביעי. וזה מה שקרה כל ה-40 שנה מתש"י עד תהא שנת ניסים והולך ומוסיף ואור שלאחרי ג' תמוז נכנס "אור אלוקי עצמי" בלבב אלפי יהודים חסידים שנסעו ופועלים עד עתה בשליחות הקודש.

א"כ אנו בתקופת ה"שיא" וכל הרביים החל מהבעש"ט הק' נמצאים עם כל אחד ואחד שפועל בשליחות הרבי שליט"א בכל העולם כולו ובכל פרט ופרט בעזה"י וביתר התגלות מעד עתה, וכפי שהרבי אמר פעם "בחנוני נא בזאת" שכאשר יפעלו ברוח העניינים שהרבי מורה ורוצה תהי' הצלחה אלוקית למעלה מדרך הטבע בטבע וכנראה במוחש ב"ה.

וח"ו מנפילת רוח היל"ת לא יעלה ולא יבוא וכל "העלם" ו"הסתר" צריך לגרום תוספת כחות "עצמיים", שזה הכוונה של ההעלם כמבואר בתניא פרק כ"ה באגה"ק ע' קמ"א וזה"ק: כגון עו"ג המדבר ומבלבלו בתפלתו א"כ מה זאת עשה ה' לו אין זאת כי אם כדי שיתגבר ויתאמץ יותר בתפלתו בעומק הלב ובכוונה גדולה כל כך עד שלא ישמע דברי העו"ג, אך שלמדרגה זו צריך התעוררות רבה ועצומה, ע"כ לשונו הק' ועיי"ש בהמשך הדברים.

וכן לגבי ג' השבועות, מובא בספר התולדות של כ"ק אדמו"ר הזקן, שבחג הגאולה של כ"ק אדמו"ר הזקן שהי' בי"ט-כ' כסלו תקנ"ט, אמר כ"ק אדמו"ר הזקן ש"אור שנברא ביום ראשון" שימש ג' ימים וביום הרביעי "נתלו המאורות" והיינו שביום זה נבראו השמש והירח וכמו"כ הוסיף כ"ק אדמו"ר הזקן שהאור ששימש ג' ימים הכוונה:

(א) לבעש"ט הק', (ב) הרב המגיד, ו-ג) . . ולא פירש, והיינו הכוונה לעצמותו ית' שהתגלה בכ"ק אדמו"ר הזקן, והוסיף:

בכל כלי התקשורת, וע"כ הבין מי התגלה אליו וזה גרם לו לחזור בתשובה ב"ה.

זה ב' דוגמאות וכהנה רבות, ועוד סיפור ע"ד אגרות קודש שסיפר אברך בשמחת בית השואבה השנה בתשרי, בירושלים, שבשנה שלפנ"ז - תשע"ו הי' בעי' אצלו בבית לפני לידה שהרופאים אמרו שצריך ר"ל להפיל ובאגרות קודש הרבי מלך המשיח ענה לשמוע בקול הרופאים, ולא ידעו מה לעשות ולפועל האברך בעל המעשה החליט לא לעשות כלום. ואחרי חדשים שאלוהו הרופאים מה נשמע? ואמר שלא עשה כלום ואמרו לו הרופאים שזה סכנה ר"ל.

אחר כן הלך לרופא ליטאי והוא אמר שישאלו את הרבי מלך המשיח, וענו לו ששאלו כבר ושאל מה ענה הרבי? וענו לו שהרבי אמר לשמוע בקול הרופאים! ענה הרופא הליטאי: הרבי התכוון אלי ואני אומר לא לעשות כלום, רק אמונה ובטחון בהשי"ת.

ולפועל ב"ה נולד ילד בריא חי וקיים!

וא"כ הקב"ה בעצמו מנהל ומנהיג יחד עם הרבי ובשותפותו את המענות באגרות קודש ושומר - בדיני נפשות - שיכונו לרצון העליון האמיתי כמוכח בסיפור זה ומאליו פורצת ההכרזה: יחי המלך המשיח!

הנהגה כללית בהשפעה פנימית

וא"כ כאשר מדור לדור הקב"ה ית"ש הכין שיהי' נשמה כללית שתנהיג ותמשיך את ההשפעה של פנימיות התורה שהחל מהבעש"ט הק' וממשיך דרך הרב המגיד וכ"ק אדמו"ר הזקן עד לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, הרי זה שבתקופה זו הורו לנו מפורש שהכל תלוי בנו והיינו שרוצים לגלות כוחות עצמיים בכל אחד ואחד, וכולם מתייגעים מיום ליום בהתקשרות יותר לאלקות ולהנהגה ברוח זו, ועד שגם אלו שלעת עתה אינם נקראים חסידי חב"ד בגלוי, מתעניינים בלימוד החסידות, כיון שיודעים שעם שטריימל ובגדי חסידים עדיין לא מגיעים לאלקות, וצריך "פנימיות" שמתחיל מהבנה והשגה באלקות שהתגלה ע"י כ"ק אדמו"ר הזקן וכו', בחסידות חב"ד וכן כולם רואים בגלוי שהאור של הרבי הוא אמת לאמיתו, שהדרך של "אהבת ישראל" והשליחות לכל העולם ברוח זו, יחד עם הדרישה מהרבי להתמדה ושקידה בלימוד התורה נגלה וחסידות ובעבודת התפילה וקיום המצוות בהידור וביחוד באהבת

מסמר
מרתק

התלבטות

לא משליחות.

התלבטויות והתחבטויות בחייו של 'תמים' מן המניין, שימי החופש והמעבר בין הישיבות נוסך בו מסקנות ומעשים, אשר נלקטו מפרקי חייהם של חבריו ולובנו עד דוק ברשימה שלפנינו • נכתב ותועד לאחר האזנה עריבה לשיח תמימים ו'תמימים' נשואים' אשר התוועדו ותבעו זה מזה באחת מלילות בין הזמנים הראשונים •
בצלאל רוטמן מביא קטעים מרשימותיו של בן ישיבה בדור השביעי

תיסכולים של קיץ

לא הספיקו לזרום יותר מידי מים בברזי הישיבה וז' אב הגיע. ועבורי זה יותר מקיץ רגיל, זה קיץ של מעבר מישיבה קטנה לגדולה.

אולי רק נדמה לי, אבל המזוודה כבדה הפעם מתמיד. אני מעיף מבט אחרון בחדר לבל אשכח משהו ומניח ידי על המזוזה, היה שלום חדרי היקר, היי שלום מיטתי, מי יודע אם ניפגש. רק במיטותא מיינכו נצור תנצרו את סודותיי, את דמעות ימי הבוסר של שיעור א', את פיטפוטי השעות הזעירות של הלילה ואת מאבקי הקימה של השחר.

אזור הזאל רוחש ככורות, תיקים, חיבוקים, תעודות של סוף שנה, צידה רוחנית לדרך מהשלוחים, ופרידות. לא אוהב פרידות, לא להוט אחר מקומות חדשים ושינויים, אך כך דרכו של עולם, שש"ג ישיבה קטנה, מוביל ישירות לש"א ישיבה גדולה. חברים

ריח החופש

החל מיום י"ז בתמוז הנושא עימו באברתו - מלבד הצום, שבירת הלוחות ושאר עניניו - גם ריח מיוחד, מתוק ומשחרר שמהו מן הקסם מהול בו - ריח בין הזמנים הקרב ובא. מעתה נותרו רק ג' שבועות פחות יומיים עד לדפיקת המשגיח האחרונה על השולחן והנה זה עומד אחר כתלנו, בזרועות פרושות וחיוך רחב.

כל בחור מגיב בדרכו שלו לריח החופש, יש מי שיאחזנו המרץ לסיים בטוב - שהרי הכל הולך אחר החיתום, יש מי שיאחזנו רפיון ויאוש של אבדון - שהרי תם החול בשעון וכמעט שאפסו הזדמנויות להצלחה, יש מי שיתקף מרירות וחרדה מחמת ביזבוז את הזמן ויקבור עצמו בהרי הררים של ספרים ויש מי שיתמלא חיוך ושאננות של סוף-מסלול ויפקיר עצמו לפארבריינגענס סוערים של לילה ופטפטת של יום. הצד השווה שבהם שכולם שואפים מלוא-ריאותיהם אויר צלול זה של בין הזמנים שכבר התחיל מנשב.

ורבנים חדשים, שינויים ושערות נוספות בזקן.

האוטובוס עצר בתחנה בנשיפה קולנית ואני התכבדתי להעמיס עצמי וחבילותי עליו ולתקף את הרבי'קו. ושם בנסיעה, בין טרטור המנוע לקשת הצלילים רדפו אותי המחשבות וצפו בי התחושות בעירבוביא. סיפוק מהצלחות השנה החולפת - ובעצם משלושת האחרונות, התרגשות של מעברים, חשש משהו וגם ציפיה וסקרנות לשלב הבא. שמחה על בין הזמנים הממשמש לפתחי ומוטיבציה לניצול מלא שלו. וגם תיסכולים לרוב, החום המעיק, למה לא ניצלתי יותר, למה לא הייתי בשורה הראשונה במבצע תורה, למה חטפתי קנס שבוע שעבר, אני בכלל הרבה יותר חסידי ממה שאני נראה, ומה, ריבוננו של עולם, אני הולך לעשות בחופש? שהרי חרף רצוני להדחק ולהכנס לקעמפ שכל הברנז'ה החסידית תהיה בו, לא עלה הדבר בידי.

ובעצם, אם כבר תיסכולים, אז בוא 'נהנה' מזה. פתאום הכל צף ועלה: מי אני, מה אני, כן חסידי, לא חסידי, כן חברותי, לא חברותי, אופף דיין! קצת שקט!

אויש, יש תכלית לחופש.

כדי לנסות למגר את המחשבות שלפתי את 'מכתבים מהרבי ב', הספר שקיבלתי אתמול בטקס הסיום ד'מבצע תורה - זמן קיץ' ובו אגרות קודש מתורגמות מאנגלית. עלעלתי ועלעלתי עד שהשורות הבאות קפצו מול עיני ושינו את החופש שלי ואולי גם את חיי:

"... בטח שמעת שרבים מתלמידי ישיבות חב"ד הבוגרים מנדבים את חופשת הקיץ שלהם כדי לנסוע למקומות מרוחקים, במטרה להגיע לאחיהם היהודים הזקוקים לעידוד, ולחזק את הזדהותם עם עמנו ואת מחויבותם לו ולדרך התורה.

במהלך הפעילות הזאת הזדמן שאחד התלמידים ביקר בעיירה קטנה ומבודדת מיהדות, שבה הוא מצא משפחות יהודיות ספורות בלבד, והוא התאכזב, כפי שדיווח לאחר מכן, שלא היו לו שום הישגים שם. אולם חודשים אחדים מאוחר יותר, 'המרכז לענייני חינוך', שמממן את התוכנית הזאת, קיבל מכתב מאחת המשפחות מהעיירה ההיא.

הכותבת, סיפרה שביום קיץ אחד הזדמן לה לעמוד בסמוך לחלון הקדמי שלה והיא ראתה צעיר מזוקן, חובש מגבעת כהה, הציצית שלו בחוץ, מתקרב לדלת ביתה. היא הודתה שלאחר שהכניסה את הבחור ולמדה מהי מטרת ביקורו, היא לא נענתה בחיוב, שכן היא ומשפחתה לא היו מוכנים באותו רגע לשנות את סגנון חייהם. עם זאת, במשך זמן רב לאחר המפגש הזה, רושם הופעתו של הבחור הצעיר רדף אותה. הוא הזכיר לה את סבה וריענן את זכרונותיה על החיים היהודיים הנפלאים שהיא חוותה בביתם של סביה וסבתה למרות שהתנאים החומריים היו לאין ערוך צנועים מאלו שהיא למדה להכיר בחיי נישואיה.

לבסוף, המשיכה במכתבה, היא החליטה לעשות את השינוי, היא הכשירה את ביתה והמשפחה התחילה לשמור שבתות וחגים ולחנך את הילדים בדרך התורה. מאז, ביתה התמלא בשמחה ובשלווה כאלה שהיא החליטה לכתוב ל'מרכז לענייני חינוך' ולהביע את הכרת תודתה העמוקה. עתה, אם כל זה היה התוצאה של מפגש קצר עם הבחור הצעיר ההוא, למרות שממנו עצמו נעלמה השפעתו הנמשכת, עאכ"כ בנוגע למשפחה יהודית אמריקאית שהשפעה אינה מוגבלת לשיחה של דקות אחדות אלא משמשת

כדוגמה חיה לאופי חיי היום יום וההנהגה שצריכה להיות. זכותה המיוחדת וברכתה של המשפחה היהודית

אין צריך לומר אם בשמירת דרישות היהדות עלולים להתעורר קשיים מסוימים (שבוודאי רבים מהם יותר דמיוניים מאשר מציאותיים) קשיים מהסוג הזה הינם חסרי חשיבות בהשוואה לרווח העצום, ויותר מכך, המאמץ האישי הזה משפיע על רבים לטובה"

פתאום זעזוע עטף את הקרקפת שלי, אתה מבין על מה מדובר פה?! הראש שלך מלא בתיסכולים ותסביכים פנימיים, אתה הולך ושוקע עוד ועוד בעצמך בה בשעה שפעולה קטנה שלך שמופנית לזולת, אפילו פעולה שמסומנת ככושלת, הופכת חיים של אנשים! מאותו רגע החל לנבט בי זרעיתו של 'בין הזמנים' אחר. אולי פשוט אסור לי להעביר אותו בעבודה או בטלה. אולי מוטלת עלי חובה לעשות.

או שאתה בפנים או ש...

לאט לאט ולא בקלות הבשילה בי ההחלטה שהחופש הזה חייב להיות מוקדש להפצה ושליחות. הרימותי איפוא את שפופרת הטלפון וחייגתי למשפיע כדי להיוועץ בו. הוא הקשיב רוב קשב, ואז אמר: "השכונה שלכם לא הכי דתית, נכון? אולי תעשה קייטנה? זה שליחות הכי גדולה, אתה יודע כמה ילדים בארץ לא יודעים על יידישקייט?" - "הרב.. מה קייטנה.. לבד?" - "צרף אתך חבר, תגיד לו שזה הרצון של הרבי מלך המשיח, מה עם שמוליק למשל?" - "אבל הרב..." (זה כבר התחיל לדרוש ממני יותר מיד), "אין כיוונים אחרים?" - "מענדי, אני אומר לך, זה קטן עליך, תנסה, מה יכול להיות, מקסימום לא יגיעו הרבה ילדים. כל ילד זה רווח נקי של הרבי מלך המשיח שליט"א."

לרגע או שנים התחרטתי שהתקשרתי למשפיע, מה אני צריך עכשיו תיקים על הגב. אבל התיעצות עם אמא סידרה לי את המחשבות, היא תמיד יודעת, אמא. היא שטחה לפני דרכי פעולה והקלילה את העניין: "תראה, בסך הכל ההורים ישמחו קצת להעסיק את הילדים ועוד אצל חב"ד, תקח סכום סמלי מכל הורה, וגם הילדים יהנו, יש לרותי מלא רעיונות לפעילויות ויצירה. ותחשוב מה כזה דבר עושה לילד, מנת יהדות גדושה שתלווה אותו כל החיים. אני אעזור לך בפעילויות, ואולי בכלל תעשה את זה יחד עם הרב רבינוביץ', השליח, ואז הוא ישתתף ויעזור לך במימון של טיולים וזה."

חצי לילה התהפכתי במיטתי כשמוחי מותקף ללא רחם באלפי מחשבות. אני? אני ילדון! מה קייטנה?! ואם לא יהיה מוצלח? מצד שני, שליחות! וזה גם מה שהרבי רוצה, אבל אולי...

כשהאירו קרני הבוקר הראשונות כבר התרחבה בליבי שמחת התרת הספיקות, אני בפנים וזהו. ישנתי כמה שעות ואז קפצתי מהמיטה, טלפון ראשון לשליח הרב רבינוביץ' שלא התלהב, אבל הבטיח לעזור. "כבר היה פה פעם קייטנה ולא ממש הלך" אמר. טלפון שני לשמוליק שיבוא להיות איתי. זה היה מורכב כי היו לו כמה תוכניות. טלפון שלישי לשניאור, המעצב הבלתי מעורער של את"ה דישיבתנו שיכין מודעה ססגונית לקייטנה. הוא זרם. טלפון רביעי למשפיע לעדכן ובהחלטה. ואז, מקוה, תפילה ומכתב מפורט לרבי מלך המשיח שליט"א שנחתם בשורה: "רבי אני מתמסר, אנא שיהיה בהצלחה מרובה לנח"ר". התשובה של הרבי באגרות קודש הייתה חיובית: "כמופת הייתי לרבים". זהו, אין ספיקות.

רוצה שגם ילדי שכונתי יידעו מה זה 'שמע ישראל', שגם הם יידעו להכריז 'יחי אדוננו' במקצבם של ילדי כפר-חב"ד וצפת". חיימק'ה שתק, הוא מבין ענין וגם חבר טוב.

ומה אומר, הקייטנה הייתה מוצלחת. בסיפורה יכול הייתי למלאות לילות שלמים של פיטפוט. תריסר ילדים היו בה, והשינוי הפנימי שהם עברו מפעים. לפחות שתי משפחות עומדות מאז בקשר רציף עם הרב רבינוביץ ועל לשונם של הילדים שגורים 12 הפסוקים והכרזת הקודש 'יחי אדוננו' וברור להם שכשיגיעו למצוות - יקחו קורס בר-מצווה בבית חב"ד.

רק בסוף החופש, כשהרב רבינוביץ' העניק לי במתנה את 'אלבום השליחות' כמחווה להשקעתי, נתקלתי שם בקטע מדהים:

"חוב קדוש וזכות על כל אחד ואחד ועל אחת כמה וכמה על תלמידי וחניכי ישיבות תומכי-תמימים, לעשות את התלוי בהם, ולכל לראש על ידי 'דוגמא חיה' והדברים היוצאים מן הלב, אשר כל בן ובת בישראל יתחנכו בחינוך על טהרת הקודש. ובפרט בימי חודשי הקיץ אשר אז אפשרויות מיוחדות לעשות ולפעול בזה גדולות ונצורות.

ואשרי חלקם של כל אלו שמקריבים לבבות ילדי ישראל לאביהם שבשמים, קירוב אמיתי במעשה בפועל."

לא קל היה בקייטנת הגאולה של נווה-ים, אבל התחושה הייתה כאותו רופא קרבי מנתח שנלחם על חיי אנשים במלחמה. חדור באידיאל של הצלת נפשות ויודע שהמעשה הקטן מכריע את הכף. והקעמפ? הקעמפ באמת הסתדר וילדי נחל'ה, צפת וכפר-חב"ד יצאו גם הם גדושים בחוויות חסידיות...

הפיתרון לתיסכולי הקיץ

חופשת הקיץ היא זמן של מעברים: מגן לגן, מגן לכיתה א', מכיתה לכיתה, מתלמוד תורה לשיבה או מיסודי לסמינר, מישיבה קטנה לגדולה, מישיבה גדולה לקבוצה, ולפעמים גם מעבודה לעבודה. ואם אתה כבר הורה לילדים ויש לך בן או בת, תקופת-מעבר שלהם היא למעשה גם תקופת-מעבר שלך.

מעברים ושינויים נושאים המון רגשות, אתגרים, התמודדויות, ולפעמים קשיים.

התשובה של הרבי לחופשת הקיץ, למעברים, לאתגרים ולהתמודדות היא: שליחות. הפצה. התעסקות עם הזולת.

כשנער או נערה מוליכים את עצמם בתנועה של הפצה ושליחות ומתמודדים באתגרים אמיתיים הם חוסכים לעצמם את ההתמודדויות הקטנות, כי למי משנה מה חושבים או אומרים עליך בה בשעה שאתה עסוק בהצלת נפשות? למי נוגע מקום וחברה נוחים יותר או פחות כאשר מדובר בענינים הנוגעים לחיי הזולת ממש?

החופש האמיתי שלנו הוא כאשר היהודי שלציידנו רגוע רוחנית, נשמתו מקבלת את הדרוש לה, או אז נשתחרר מקשיים והתמודדויות בחיינו אנו. אז מוחנו וליבנו יהפכו זכים אלף פעמים ככה ואז באמת לא יותר לנו אלא לחכות לצלצול הגואל של החופש הגדול הנצחי והאמיתי - שחרור כל עניני העולם מהגלות.

קייטנת חב"ד נווה עופר

שניאור המעצב הודיע שיש לו כבר פירסום מוכן לקייטנה והוא רק מלביש את הפרטים שלנו ותוך שעה המודעה נחתה במייל של אמא. רצתי בזריזות, נטלתי מאבא את כספי חסכונותי (גם הוא תרם כמה שקלים לענין) והלכתי אצל שלום מה'ציד משרדי' להדפיס את המודעות. אחי דובי הגיע איתי להדביק וכמה שעות עברו וכל השכונה נעטפה במודעות של "קייטנת הגאולה של חב"ד, לגילאי 8 - 11".

למה? למה לא יכול ללכת חלק?

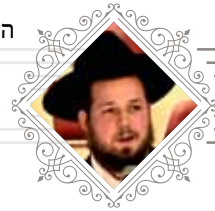
ואז פתאום טלפון. חיימק'ה - אחראי הצוות של הקעמפ - היה על הקו. "מענדי, התפנה עכשיו מקום של מפקד, אתה בענין?" - "אויש חיימק'ה, האמת שפחות, אני עובד על משהו בשכונה שלנו" - "תקשיב, נתקענו, חסר מדריך בסיירת של כיתה ו', תהיה מפקד יחד עם יוסי, חייבים אותך, באמת חשוב. מה אתה עושה בשכונה?" - "לא חשוב, טוב חיימק'ה תיכף אני חוזר אליך" אמרתי בחולשה וחייכתי לצליל הניתוק. "טוב, תעשה טובה תחזיר תשובה מהירה" ניתק.

אוף. שוב מחשבות, לבטים ותיסכולים. מי צריך את זה? למה דווקא עכשיו, אחרי שכבר החלטתי, אחרי שכבר בניתי משהו בעשר אצבעות.

נקרעתי בתוכי, מצד אחד הקעמפ, עם החברים, הפעילויות, ממש לא יהיה משעמם, אין נטל רציני על כתפי, החיילים ישתו בצמא את הסיפורים שאספר להם ויחלו לשחנ"ש של לילה ואני (!) אשמש להם כדוגמה. מצד שני הקייטנה בשכונה, נטל שאין לי מושג את משקלו, מי אמר שבכלל יגיעו ילדים, מי אמר שיהנו, מי אמר שאעשה את זה כמו שצריך, ומי אמר שיכנס להם משהו. אולי סתם יהיה מפח נפש.

ואז, כמו מקודם, הבהירה לי אמא את המערכה. שטחה לפני את צדדי הספק שכל כך טילטל אותי והסדירה את מחשבותי. הניחה מצד ימין את דברי המשפיע, המכתב של הרבי, השליחות, טובת ילדי השכונה, ומצד השני את חינוך הילדים החבדיים, את המטען הגדוש שאקבל אני עצמי, את החברה התוססת. ואז חתמה, "אני מאמינה שהקעמפ ימצאו מפקד אחר, אבל ילדי השכונה שלנו, אם לא תגיד איתם שמע ישראל, לא בטוח שהם ידעו". ידוע ידעתי, אמא תמיד יודעת.

כשחיימק'ה היה בשנית על הקו תשובתי הייתה נחרצת. "אני

חכם, מה הוא עושה?

ולהספיק לקנות כלים חדשים בשבועות האלו. ללמוד על טהרת המשפחה, על חינוך הכשר - שהילדים יתחילו שנה כיהודים, ובעיקר להבין שאוטוטו הרבי מתגלה וצריכים להיות מוכנים!

הם מחכים לך, משוועים שתקרב את הניצוץ שלהם אל המאור. הילדים שלך גם רוצים לראות את אבא החסיד יוצא קצת פון זיך ומתעסק במבצעים. אה, חם לך? יהיה לך חם גם ככה. לפחות כשתחזור בלילה מהמבצעים עם הילדים והם יקראו למיטות, אתה תפרגן לעצמך ותתפנק (פארגעניגען) על מאמר חסידות, כי זה הדבר שנפשוך תחפוץ!

*

בימים אלו הי' הארציטי של החסיד וכו' ר' ראובן דונין. וכך מרגלא בפומי' (מפי ר' חנוך שחר) -

"מה לעשות?" שאל משהו בהתוועדות.

"פשוט מאוד, ענה ר' ראובן, 'תמתח את חלקו התחתון של סימן השאלה כלפי מטה, ואז יתקבל סימן קריאה! וזו התשובה: מה - לעשות! זאת אומרת: כאשר אתה תהיה בבחינת 'מה', 'ונחנו מה', תהיה בביטול והכל יסתדר.

*

ואם תרצו, הנה עצה פשוטה, כמו שהרבי אומר "המעשה הוא העיקר" "אורות דתוהו בכלים דתיקון":

לכתוב לעצמך בסוף כל יום במשך בין הזמנים - עם כמה אנשים דיברת על אידשקייט, כמה תמונות של הרבי שליט"א חילקת ליהודים, לכמה יהודים הנחת תפילין וכו', ובסוף כל שבוע תכניס את הפתק לרבי שליט"א. אה, איזה נחת!

לעשות דף על המקרר עם סימון/מדבקות/כוכביות לכל הילדים שזכו לצאת עם אבא למבצעים, לביקור בית או לפארק השכונתי. לא זייק אם תיקח איתך אחה"צ כמה 'שלוקים' לילדים שלך ולאלו שירצו לומר איתם 'פסוקים', ושיזכו בסוף הקיץ לאיזה 'פרס' חסידי.

ואם כבר מדברים על פסוקים, אסיים בנימה אישית:

הוריי שיחיו נשלחו בשנת תשמ"ח לחיפה ע"י הרבי מלך המשיח. ומאז, אמי מורתי תי' נהגה לערוך 'מסיבות שבת' בכל ליל שבת מיד לאחר הדלקת נרות בביתנו, במשך שנים ארוכות. עשרות ילדים היו מגיעים כל יום שישו בחורף ובקיץ לומר 'פסוקים'. ואם היא לא הייתה בטוחה כמה זה ישפיע,

אני יכול להעיד בוודאות על עשרות (!) נערים ונערות שהתקרבו לחיק היהדות בזכות כמה 'פסוקים', ולו בזכות פעם אחת שהיו!

"איך גיב דאס אייך, און טוט אלץ וואס איר קענט אראפבריינגען משיח אין אן אופן פון אורות דתוהו אבער אין כלים דתיקון... ועוד והוא העיקר תיכף ומיד ממש!"

"מרכז-שליחות", צמד מילים עוצמתי שהביא אין-ספור בעלי תשובה לליובאוויטש.

וכפי שהרבי שליט"א מספר בעצמו בשיחה על "מרכז שליחות" (קיץ תשט"ו) - תרגום מילולי מאידיש: "כידוע הסיפור, על מה שגרם על א', בראותו שהתהלך לו בעיירה אמריקנית בחור עם זקן, וציצית גלוי', וכשבירר האם מוצאו מפולין, גליצי' או אוקראינה - ענו לו, שהלה הוא א' מן ה"בוסטונים". . . ההולך עם זקן שלם ופיאות, וציציותיו גלויות, ונושא דיבורו - באנגלית צחה - הוא, אודות ענינים דיחודא עילאה ויחודא תתאה.

- מה פירוש "יחודא עילאה ויחודא תתאה" לא יכלו להסביר לו; אבל הוא הבין, שאם "בוסטוני" מדבר בזה, ודוקא באנגלית, בלי שגיאות, הרי מסתמא זהו ענין כה נעלה שבכדי להשיגו יצטרך לעבור מי יודע כמה מוסדות עד שיוכל לידע מהותו. - אכן רחוק מן האמת הוא לא הי' - אבל בצד הימני, לא בצד השמאלי!...

אבל אח"כ הדבר פעל בו: דבר ראשון הרויח המשולח שבא אחר הבחור - בכך שנתן לו קצת יותר דולרים; ודבר שני, אח"כ יכלו לפעול עליו בנוגע לכשרות, ואח"כ באיטיות בנוגע לשאר ענינים במצוות מעשיות, "לאט לאט אגרשנו".

וייתכן, שאותו בחור אינו יודע עד היום [מכל זה]...

אצל הבחור הציצית הייתה גלוי' מצד בטלנות; וזה שהפיאה נשתלשלה מצד הא' - הי' זה כיון שהי' אז חם מאוד, ולכן חבש כיפה קטנה, ובנוסף נשבה גם רוח [=שהעיפה הכיפה הקטנה ונתפזרה הפיאה], ובמילא הוא התהלך...".

*

אם חשבתם בעצמכם מי המציא את המושג "בין הזמנים" מערב תשעה באב ועד ראש חודש אלול, קרוב לוודאי שאף אחד לא המציא את זה, זה פשוט קרה.

החום המעיק של הקיץ שמדביק אותך לעצמך, האחיות/בני הדודים שכבר מזמן אינם במסגרת הלימודים גורמים לך לרצות גם קצת לנוח מעמל התורה, ורק קול השופר של ראש חודש אלול מחזיר אותך לישיבה-ל'סדר'...

ובא הרבי שליט"א ואומר "פונקט פארקערט". אם חשבת לרגע ש"בין הזמנים" נועד כדי שנוכל לנוח, כנראה שלא הפנת את עוצמתו של הקיץ.

אם עולה על דעתך שאתה הולך לסבול כמה שבועות עם ילדיך שאינם במסגרת. אם עולים לך על העצבים צעקותיהם ותחנוניהם לקנות להם... ללכת איתם... הפתרון הוא להבין אחת ולתמיד...

בחסידות מוסבר שבקיץ כאשר מאירה שמש חזקה - הכוונה היא שמאיר גילוי אור אלוקי. האנשים מפסיקים ויוצאים לחופש מעבודתם רק כדי להתקרב לקדוש-ברוך-הוא. הם צריכים אותך כדי להיות מחוברים לרבי. כדי להניח תפילין. להכשיר את הבית

מהנעשה והנשמע

חדשות מחזית העשייה למען הגאולה / מגיש: חיים-בער לוין

מאות התחזקו בשבת המסורתית

כל השבת כולה לנחת רוחם של הוריהם. 'הם הכירוהו תחילה'. סעודת שבת עם חמש מאות איש היא לא דבר של מה בכך. לא רק מבחינה לוגיסטית וגשמית, אלא בעיקר בכוחות הרוחניים המתמלאים מכך. הוסיפו לכך כי הקהל מלא בשלוחים ושלוחות מארבע כנפות הארץ וילדים שזה עתה עברו סדנת תפילה ממש כמו בתשרי אצל מלך המשיח, הרי שעד מהרה עוד לפני הדגים כבר התחילו לפרוץ ריקודי שמחה בהנחייתו של המנחה המוכשר הרב אבי בן שמעון.

הסעודה הגשמית מסתיימת ונכנסת מיד להתועדות עומק לתוך הלילה באולמות מיוחדים לגברים ולנשים (בנפרד כמובן) עם אורחי השבת.

שבע בבוקר השכמה. חדר האוכל כבר מוכן עם שפע גשמי של פינוקיגאולה לכל הגילאים מכל הסוגים. הגברים ניגשים לטבילה ומשם לשיעור לקוטי'תורה עם הרב רפאל חרותי.

השמרטפיה כבר קולטת לתוכה את עשרות הזוטות כאשר אמהות מפקידות את הילדים בידי מדריכות מנוסות והם יוצאות

'שבת ופרצת לקבל פני משיח צדקנו' של 'מרכז ההפצה בארץ הקודש - ממש' בפעם השמינית - מעל הטבע! השבת נערכה בכפר הנוער 'חרב לאת' הפסטורלי מול נוף 'יהפה נתן את ההשראה שהורגשה כל השבת כולה 'על דרך כבליובאוויטש'.

הדלקת נרות חגיגית ומרגשת פתחה את אירועי השבת כאשר הנשים מתכנסות באולם 'נשות החיל' לשמוע הרצאת פתיחה מאורח השבת הגה"ח הרב שמעון ויצהנדר עורך פרסומי 'ממש'. ההרצאה שהמשיכה עד עמוק לשעות צאת הכוכבים עסקה, ב"13 עיקרי החינוך במשנת הרבי מלך המשיח שליט"א.

בו זמנית בבית הכנסת מתכנסים אנ"ש לשיעור 'דבר מלכות' מעמיק עם השליח הרה"ח זמרוני ציק מנהל בית חב"ד בתיים ויו"ר האגודה למען הגאולה, אורח השבת. ורק אז כאשר ציבור הגברים והנשים התמלאו בכוחות מתחילה תפילת קבלת שבת ומעריב 'על דרך כבליובאוויטש שבליובאוויטש'. ריקוד 'יחי' סוער כזה קרוב לוודאי שלא נשמע באזור מאז שמחת'תורה תשנ"ג!... כאשר במרכז עשרות ילדים מתפללים ממש כמו ב'770 עם המדריכים המסורים. נוכחותם הסוערת של הילדים היתה ניכרת

שלוש שעות עברו בלי לשים לב ועדיין ההתועדות עוד לפנינו. כאשר הציבור כבר מלא ב'לחיים' מתיישב אורח השבת הרב זמרוני ציק להתוועדות עוצמתית בה הוא קורא בכל הכוח להתגלות המיידית וזועק בהתרגשות על הפעולה האחרונה שבכוחנו ויכולתנו לפעול. ברגע זה ממש!

ובציבור הנשים מתחילה התוכנית המרתקת של שבת אחר הצהריים בניהולה המוצלח של הגב' חני ציק. שיעור עיוני בפרקי אבות עם הגב' פרומה ויצהנדרל. שלוחות צעירות מציגות את הפעילות במקומן ולאחר מכן הרצאה נוספת מהרב ויצהנדרל ובה מבהיר בבהירות את מרכזיות האמונה בחייו הנצחים של הרבי מלך המשיח שליט"א. בר מפואר עם פירות העונה ומיני מזונות ומיד סדר ניגונים מרגש של נשות ישראל.

השמש כבר שוקעת ומבית הכנסת עולה ניחוח ניגונים עתיק יומין מרגש ומרומם יחד עם חזרת דא"ח על ידי אחד התמימים מאורחי השבת.

תם, אך עוד לא נשלם. תפילת ערבית והבדלה המונית, התמונה המסורתית וסעודת מלוה מלכה עשירה בשפע גשמי מיוחד במינו. חמש מאות אנשים נשים וטף יוצאים שוב למעגל השנה, מלאים בכוחות, בעצות והדרכות ובעיקר בחיות אלוהית לפעול בשליחות היחידה שנתורה: הבאת הגאולה האמיתית והשלימה בהתגלות המיידית של הרבי מלך המשיח שליט"א.

לאולם 'נשות החיל' הממוזג ללימוד משותף ולאחר מכן שיעור מעמיק בדבר מלכות השבועי.

ושוב הכנה חסידית לתפילה - הגברים מתעמקים ומתענגים בלימוד מאמר 'ג' תמוז תשמ"ט - השם נפשנו בחיים" מפי הרב ויצהנדרל. מחזה מרנן לב ושוב עין לראות עשרות רבות של חסידים ישובים בבית הכנסת לאחר מוקה ומתפללים בחיות בכל תג ופרט במאמר העמוק. בעזרת הנשים שיעור ב'דבר מלכות' עם הרב ציק המסכם בבירות רבה את הדבר מלכות השבועי ומוצא בתוכו פנינים והוראות בעבודת הדור.

בין קריאת התורה לתפילת מוסף של ראש חודש עולה השליח הרה"ח יעקב לנצנ'ר ומסביר בשפה בהירה וברורה את האמונה ברבי מלך המשיח שליט"א שחי וקיים כפשוטו ממש.

הגענו אל העיקר - סעודת והתוועדות שבת קודש, הכנה לימי הגאולה! שנמשכת לא פחות משש שעות רצופות! כאשר במהלכה מתוועדים כל הכוחות הפועלים בשטח. בזה אחר זה עולים ונעמדים פעילי שטח, שלוחים וחסידים ומשתפים את הציבור בפעולותיהם עם המסקנה: כל יהודי הוא שליח! כל חסיד שליח להביא את ההתגלות מיד ממש!

במשך כל שעת הסעודה המלצרים המנוסים מגישים מלאי ושפע עצום של אוכל דגים ובשר מכל המינים וביד רחבה כיאה למסורת הארגונית המדוקדקת של 'ממש'.

מהנעשה והנשמע

חדשות מחזית העשייה למען הגאולה / מגיש: חיים-בער לוי

לאחר הכנות מרובות: נפתחה התערוכה השנתית לחינוך על טהרת הקודש

יחד עם מוצרי פנאי ופרסים לילדים כמו פאזלים חדשים, מחזיקי מפתחות וכרטיסי ברכה חסידיים הופקו במיוחד לקראת שנת הלימודים החדשה.

יש לציין כי הורים רבים מגיעים לתערוכה על-מנת לרכוש מדבקות קיר לחדרי הילדים או מוצרי תוכן ויצירה לילדיהם, לכן נערכת במקום גם מכירה מסובסדת של מגוון מוצרי חזרה לבית הספר לתועלת ההורים והמורים הרבים שהגיעו. התערוכה תימשך אי"ה וניתן להגיע אליה בתיאום מראש במשרדי 'ממש' 077-5123-770

מורים, מורות, מלמדים וגננות המעוניינים לקבל מידע על מוצרי 'ממש לגני' יכולים לכתוב לנו ל info@mamesh.org או בוואצאפ לצרף את המספר 054.2248.770 לאנשי הקשר ולרשום את שמם בצירוף המילים ממש לגני.

כמידי שנה בבין הזמנים מארגנת הזרוע החינוכית של 'ממש', תערוכה מיוחדת למורים, מלמדים וגננות החפצים להעניק לילדי כיתתם, ערכות קישוט, יצירות, מוצרי תוכן, מדבקות, כתרם ועוד מוצרים רבים שהופקו כולם במחשבה תחילה באופן חינוכי וטהור וכמובן חדור בבשורת הגאולה והגואל.

מאות המוצרים מופקים על-ידי האגף 'ממש לגני' בהתייעצות עם אנשי חינוך וגננות ועם אנשי מקצוע מהשורה הראשונה, על מנת לספק לילדי ישראל את המוצרים הטובים ביותר והחדורים בתוכן יהודי.

עשרות רבות של מוצרים חדשים הצטרפו אל מאות המוצרים הקיימים, ביניהם פינוק תוכן, חוברות צביעה ולמידה, כתרם ויצירות, תיקיות ומדבקות, עטיפות למחברות ודפי רקע להדפסה אישית ועוד מגוון רחב וענקי של מוצרים רוויים בבשורת הגאולה,

הכנות קדחתניות לקראת יום העיון השנתי

כמידי שנה מארגנים 'ממש' יום שלם ללימוד, ליבון ועיון בסוגיות הגאולה. יום זה נערך כבר שמונה שנים ע"פ שיחתו הק' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, אשר ה'דרך ישרה' לפעול התגלות וביאת משיח היא עליידי לימוד ענייני גאולה ומשיח.

מאות רבות צפויים להשתתף ביום הלימוד החשוב, לשמוע להחכים ולהפנים לימוד מסודר ומובן של ענייני גאולה ומשיח, כאשר בסיומו של היום המרתק צפויה להיערך התוועדות חסידים המרכזית לרגל כ' אב - יומא דהילולא של הגה"ח המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל ברוב עם הדרת מלך ומסביב שולחנות ערוכים בסעודת מצוה כיד המלך.

הכניסה ליום העיון הינה חופשית ומסובסדת עליידי ידידי 'ממש' התורמים הקבועים במשך כל השנה לפעילות העניפה בענייני גאולה ומשיח. הלימוד יתקיים אי"ה בהיכל בית המדרש של ישיבת שערי חיים ברחוב מתתיהו 16 בבני ברק ביום ראשון כ"א מנחם-אב החל מהשעה שתים בצהריים. האירוע לגברים בלבד.

פנסאים דרושים

- כתבים/תחקירנים לכתבות עם ניחוח חסידי
- גרפיקאי לחצי משרה לעבודה בבני-ברק

קורות חיים ל: 9156770@gmail.com

שותפות נאמנה בלוח השנה

בתור אחד הארגונים הגדולים שעוסק בהפצת בשורת הגאולה ללא הפסקה וללא גלישה לעיסוקים אחרים, נמצאים ב'ממש' בחזית העשייה להבאת הגאולה באופן חסר מנוחה, כאשר אירוע רוסף אירוע ב"ה והדפסות והפקות אינם מפסיקים לרגע.

הפעילות מתבצעת בזכות תרומות של שותפים נאמנים, אשר תורמים במשך השנה לפעילות ובפרט אלה שחתמו על הוראת קבע קבועה אשר מסייעת באופן מעשי לממש את הפעולות הברוכות והפרויקטים הענקיים שעולים מאות אלפי שקלים בשנה, כמו קמפיין מוניות הגאולה, התוועדויות ענק ביומא דפגרא, ארגון ימי וערבי עיון בתורת הגאולה וזאת בנוסף למכון ההוצאה לאור ומרכז ההפצה ועוד פעולות רבות מסביב לשנה.

לכן מידי שנה לקראת סופה, פונים ב'ממש' לכל אלה שהפעילות קרובה לליבם ומבקשים מהם לקחת יום אחד של שותפות בתרומה חד-פעמית של 360 ₪ (אפשרות לתשלומים) אתה יכול לקחת חלק ושותפות בפעילות הזאת כשהינך מקדיש יום אחד בשנה, דבר שיצוין גם בלוח השנה הגאולתי של 'ממש' שיישלח ישירות לביתכם. לפרטים נוספים והקדשה: 077-5123-770

מה ימים בשנה אתם משקיעים בהפצת בשורת הגאולה?

ב"ה

מרכז התורה והמשיח

הקדשו יום אחד בלוח השנה של מנחם-אב לזכות יקיריכם ותהיו שותפים לפעילות העניפה לפרסום בשורת הגאולה.

חייגו עכשיו: 077-5123-770

סמס או וואצאפ: 054-2248-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יום אחד של שותפות 360 ₪ בלבד! בתשלומים נוחים

מנחם ציון

התמודדות

"מנחם ציון ובונה ירושלים" במילים אלו מסתיימת תפילת 'נחם' הנאמרת בתפילת מנחה, רגעים לפני סיום תשעה באב. דווקא ביום בו אירע החורבן, באותו זמן ממש, נצנץ אור הגאולה בלידתו של המשיח. ללמדך כי גם מה שבחיצוניות נראה כירידה - הרי הוא עליה הכי גדולה - בדרך לגאולה. קטעים מתוך אגרות קודש, בהם מלמד הרבי שליט"א מלך המשיח את צורת ההסתכלות הנכונה על רגעי ה"ירידה" והאתגר של דורנו. נלקט ע"י המשפיע הרה"ח אריאל לוזון, בעריכה קלה על-ידי המערכת

מרישא לסיפא, כי עבודה בגמ"ח אי אפשר שתהי' קשה כיון שעל ידה מקבלים סיפוק נפשי גדול ביותר, והרי רואים במוחש אשר עבודה קשה היינו זו שהיא למורת רוח אף שקלה ביותר, ועבודה מתוך עונג ורצון פנימי מוסיפה בריאות בנשמה ומוסיפה בריאות בגוף. ולכשיתבונן אפילו לשעה קלה במה שנאמר מלוה ד' חונן דל, ובמאמר חז"ל גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה, ישמח בחלקו הטוב בכל יום אשר ההשגחה העליונה בחרה בו לעזור לבני ישראל בעת דחקם. והי' רצון שלאריכות ימים ושנים טובות יצליח בהעמוד דגמ"ח בשירות הצבור נוסף על מה שבודאי עוסק בשלשת העמודים דתורה עבודה וגמ"ח גם בתור איש פרטי. (כרך יא, עמ' ש)

הנאמון אורה דבר

במענה על מכתבה מיום ב', בו כותבת אשר בעוד שנה תגמור במוסד בו לומדת, ואחרי זה אין לה לאן לפנות, כי גלמודה היא וכו' באשר בני המשפחה אינם רוצים להכיר בחינוך בדרך התורה וכו'.
ומובן שכיון שבעצמה מסיימת במכתבה שאין לה לאן לפנות כי אם להקב"ה, הרי בזה תירוץ מספיק וגם מלא לשאלתה,

6 הקטעים - אזהרה

מאשר הנני קבלת מכתבו, ובודאי לדכותי' למותר להאריך שאין מקום שיפול לב אדם עליו מאיזה קישורים שפוגש בדרכי העולם במשך מילוי תפקידו האמיתי שהוא כדבר משנה אני נבראתי לשמש את קוני, כיון שזהו מתחבולות היצר להביא את האדם לנמיכת רוח, והרי כל ענין היצר הוא בשביל לנצחו וגם בעצמו זהו חפצו, וכמובן מהמשל בזהר הק' הובא בתניא סוף פרק כ"ט, וסו"ס הרי אפילו עניני העלמות והסתרים עצמם נהפכים לטוב, ולא רק באופן דכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, זאת אומרת שמזה נגרמת טובה, אלא באופן דגם זו לטובה, שזהו שהענין עצמו נעשה טוב וכמובן חילוק זה מהעובדא דנחום איש גמ"ח, שההפכה לעפר נעשית טובה גלוי' מה שאינן בהמאמר דכל מה דעביד וכו' וק"ל.

(כרך יד, עמ' תמא)

אזהרה דגמ"ח אינה יכולה להיות קלה

מה שכותב בסיום מכתבו אשר "עובד אני קשה מאד כו' גמ"ח ע"ש קדושנו ואני מנהל אותו", מובן שבזה הוא סתירה

כח אלהים הנניק ומצאנו

ועוד והוא העיקר עלפי המבואר בכמה מקומות בדא"ח, אשר בכדי שהגרעין הנזרע בארץ יצמיח תבואה ואילן עושה פרי צריך להיות רקבון מתחלה, היינו ביטול מציאותו הקודמת שאז מצמיח יותר וביותר, אבל במה דברים אמורים שרקבון זה ברכה בו, כשנעשה הוא בארץ הראוי' לזריעה ולצמיחה ומכשיר את האדמה לזריעה ולצמיחה ומשקים אותה וכו' אבל כשמניח גרעין על השולחן ומרקיב אותו, הרי לא לבד שאין כל תועלת וצמיחה אלא אדרבה מפסיד גם את הגרעין. ועד"ז הוא החילוק בין עצבות למרירות וכמובן ממה שנתבאר בתניא. והבחינה בזה לבלי להטעות את עצמו ולדעת מהות הרקבון ונמיכת הרוח, הם התוצאות הבאות, שבאם הנמיכות רוח מביאה לתוספת בפעולה בעניני יהדות הנה זה רקבון מצמיח כמה פעמים בערך הגרעין ואם גורם חלישות ועליאחת כמה וכמה ביטול פעולות הנ"ל, הרי זה מסוג השני. והנמשל מובן ומוכרח הוא לקבוע זמן בלימוד תורת החסידות, קביעות בזמן וקביעות בנפש ואז סוף כל סוף יגיע לקיום הציווי עבדו את ד' בשמחה.

(כרך יב, עמ' רפז)

ושלילה בהחלט של כל רגש של יאוש ח"ו ואפילו של דכאון נפשי, וככל שתהי' חזקה יותר בבטחונה בבורא עולם ומנהיגו, תראה יותר ברור את דרכה בחיים גם לאחר שנות לימודים זה ותצליח בה.

(כרך יד, עמ' שנג)

סימן אפולו

מזה מובן גם כן אשר היצר הרע וה"לעומת זה" נלחמים ומבלבלים יותר לזה המשפיע על אחרים בכיוון טוב יותר מאשר מבלבלים לאיש פרטי שרק בד' אמות שלו מדליק אור הנשמה שלו להאיר חלקו לבד. ועלידי זה מובן ופשוט בהחלט, שאל יפול לב זה שמבלבלים אותו כנ"ל, כיון שזהו סימן שעליו לפעול יותר מסתם בן אדם שלכן היצר לוחם ומתגבר יותר וכמאמר רז"ל הידוע, כל הגדול מחבירו (שבכלל זה גם גדולה בהשפעה) יצרו גדול הימנו.

ביחד עם זה הובטחנו, שלפום גמלא שיחנא, ולכאז"א ניתנו הכחות הדרושים לו למלאות תפקידו הוא, ואין הדבר תלוי אלא ברצונו להוציא יכולתו והכחות שלו אל הפועל.

(כרך יד, עמ' תקו)

6 הקטנים כדאיים

מהנ"ל מובן ג"כ שמה שכותב שעבודתו עתה קשה היא, כל הקישוים כדאיים בשביל עבודה נעלית כזו, והשי"ת יצליחו להוסיף אומץ בכל השטחים הנ"ל ולהוסיף ג"כ בקביעות עתים בתורת הנגלה ותורת החסידות ולבשר טוב בכל האמור בקרוב.

(כרך יד, עמ' שיב)

אם הולא חסנים ואלוה

במענה למכתבו מט"ז אד"ש, בו כותב אודות מצב רוחו וכו' שלכן אין ביכולתו לעשות מה בהנוגע לעולי רומניה.

והנה בדרך אפשר באם יביט על הנ"ל כענין של מעמסה ועבודה קשה, מה שאין כן כשיראה הענין

לאמיתתו, שזהו ענין משמח שיכול לפעול לטובה לכמה וכמה מבני ישראל, ושגם בזה נאמר לא עליך המלאכה לגמור, אז בקל יכול לעשות בזה כפי יכולתו ובאופן דלאט לאט והליכה מדרגא לדרגא מן הקל אל הפחות קל, ובאופן שלא יתייגע ביותר, ובדאי שהרופא המטפל בו, לא רק שיסכים על זה אלא שגם יעודדו ויחזקו, וגם העבודה האמורה מביאה חיזוק בריאות הגוף כפשוטו נוסף על שאר הוראות הרופא.

(כרך יח, עמ' רפו)

חיאת חיון

...מה שכתב שפרנסתו היא כזו שצריך לרוץ כל היום, היה מהנכון שידע בעל פה איזה פרקים משניות ואיזה פרקים תניא שאז גם בלכתך בדרך יכול לעבור עליהם אם בדבור או עכ"פ במחשבה, וכבר ידועים דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע בטהרת האויר על ידי אותיות התורה והתפלה והשי"ת יצליחו....

(כרך יב, עמ' מט)

חסידות נאנא

בודאי צריך להתעורר רגש של מרירות, על כל אחד ואחת הנוטה מדרך הישרה מדרך התורה והמצוה, אפילו אם נטייתו זו היא רק לימים ספורים ובעינים קלים, כי כל רגע ורגע יקר הוא, וכל פעולה ופעולה רבת ערך, ובפרט צריך להיות רגש מרירות זו אצל המחנך והמשפיע, אבל המסקנות ממרירות זו הן, אשר בודאי צריך להוסיף אומץ בעבודתו אשר עד עתה, לשפרה ולהשלימה, והרי כלל כללו, אין לך דבר העומד בפני הרצון, ולא רק בנוגע לתלמידים חדשים ולמושפעים חדשים, אלא גם בהנוגע לאלו שלעת עתה לא נראית השפעתו בהם, או שנעלמה מעיני בשר, ועוד ביתר שאת.....

(כרך יב, עמ' ד)

אפקידו לא ואז

במה שכתב אודות מצב ירידה

- מובן וגם פשוט, שאפילו אם נכונה ח"ו בהערכה זו, אין התיקון לענין בהרגש של נפילת רוח או נמיכות נחיתות וכו' כי אם אדרבה צריך לעורר אומץ נוסף והבאת כחות פנימיים נעלמים לידי גילוי להתגבר על הירידה, ועד כדי להוסיף גם בערך המצב שלפני הירידה, וכתפקיד של האדם אשר צריך הוא כל ימי חייו, ללכת מחיל אל חיל, להיות מהלך קדימה וכיון שזהו תפקיד של האדם, בודאי אשר בורא האדם נותן לו מלכתחילה הכוחות למלאות תפקידו זה ככל הדרוש.

(כרך יח, עמ' תעט)

הויכח חזקים מן הענינים אלו?

במה שכתב על-דבר עצבות וכו' - כבר מלתו אמורה בתניא קדישא אשר מקור העצבות בלתי טהור. ומה לו ולענין זה? ואתפלא מנין לאנ"ש זמן פנוי לענינים כאלו? האומנם אין רואים ומרגישים שהזמן דעתה יקר מכל יקר, וכל רגע ענין הוא שצריך לנצלו לתכליתו. וכמה מהם מבזבזים זמנם על ענינים שאפילו בשם "מה בכך" אין לכנותם!! ואולי גם על-זה הביאור ההסתר כפול, דאנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא, ויהירצון שבקרוב ממש יקוים ואמר ביום ההוא הנה אלקינו זה גו' זה - בכפלים.

(כרך יד, עמ' תקג)

דיונים חזקים

ומה שכותב ששאל בזה לכמה ולא קבל ביאור איך אפשרי הדבר, הנה יעיין בתניא פרק כ"ו, באגה"ק סי' י"א וסימן כ"ב אשר גם האמור שם מספיק, ובלבד שלא יתן

להיצר-הרע להסיתו אשר אין הוא בכלל זה. ובכלל השיטה דלהעמיק בצרות עצמו, אף שחלק מהם הם מעולם הדמיון ובחלק הנשאר מגזימים, הנה התבוננות והתעמקות זו אינה מביאה כל תועלת לא ברוחניות ואפילו לא בגשמיות, והוא-הדין בהנוגע לו שכותב שמצב הבריאות מפריע לו וכו' הנה אף שצריך לקיים הוראת הרופא ולהתנהג מתאים לפקודתו, אבל אין זה שייך לכח המחשבה וההתבוננות כלל, ובהעדר ההתבוננות הנה גם מצב הבריאות משתפר מעצמו.

(כרך יא, עמ' שצב)

הוראה באגה"ק חזקים

מה שמבאר מצב רוחו - מהחלישות באיזה מפעולות צעירי אגו"ח ואנ"ש, בפרט ב... מובן וגם פשוט, שאיפכא מסתברא, ובדוגמת האדם בעצמו - שכשמרגיש חלישות באיזה מאבריו, פשיטא שאין זה טעם שיביא הוא חלישות בשאר האברים. ואדרבה אחד מדרכי הרפואה להאבר שנחלש - הוא ע"י חיזוק ותוספת חיזוק בשאר האברים.

והרי כל ישראל הם קומה שלימה אחת, ועד"ז קומה בתוך קומה - אנ"ש חב"ד וצעירי אגו"ח במיוחד.

במלות אחרות, באם רואה (והרי הכל בהשגחה פרטית) שבנקודה אחת או יותר, ישנה חלישות, בודאי שזהו הוראה באצבע מלמעלה, שעליו לעורר השייכים לזה על-דבר החלישות, ולפעול בעצמו - שיכפלו וישלשו פעולות האמורות, בכדי למלאות מה שחסר והוספה. וגם זה עיקר בהאמור - שכיון שלפום גמלא שיחנא, הנה דרישת הוספה האמורה הרי היא הוכחה שהוסיפו לו גם בכחות נוספים ויכולתו שיוסיף כהנה וכהנה, בפעולותיו שעד עתה. ועליו רק להוציא הנ"ל מהכח אל הפועל, וק"ל. ולפשיטות הענין אין הדבר דורש ביאור נוסף. ואחכה לבשו"ט בכל האמור, וגם מפעולתו על חבריו בנקודה האמורה, וגם בזה אין לך דבר העומד בפני הרצון.

(כרך יח, עמ' שמא)

נפילת אגו"ח חזקים

במענה על מכתבו מחדש כסלו הוא חדש הגאולה, בו כותב מצבו עתה וכן אשר כל משך ימי חייו לא ראה טוב, ומבקש להזכירו וכן זוגתו וילדיהם שיחיו לברכה.

וכנראה שאינו מרגיש בהסתירה במכתבו עצמו.

כי איש אשר בורא עולם הזמין לו את בת-גילו וברכם בילדים - שליט"א, יאמר שלא ראה טוב מימיו, הרי הוא כפוי טובה במדה מבהילה.

ובודאי לא יגעו ח"ו דברים אלו בברכות השי"ת שהשפיע להם עד עתה, אבל המשך ההשפעה וברכה זו וההוספה בהן - אין זה צריך להיות סיבה להמשיך להיות כפוי טובה.

והרי מאות ואלפים מבני אדם מתפללים כל יום ויום להתברך בפרי בטן, והיו נותנים את כל אשר להם בשביל בן יחיד או בת יחידה, ועדיין לא זכו לזה - יברכם השם יתברך במילוי משאלות לבם לטובה בקרוב -

והוא אשר קבל ברכה זו, וכנראה מבלי תפלה יתירה על הדבר, אינו מכיר בהעושר והאושר אשר בזה וכופל במכתבו כהאמור לעיל! ועוד מסיים אשר אינו מאמין ח"ו שיעזרו לו מלמעלה, כי נגזר ח"ו שכל ימיו יהיו עניים ומרודים!

מובן שאין כוונתי לומר שהפרנסה צריכה להיות בצמצום או מצב הבריאות בחלישות וכו' -

אלא באתי לעורר, אשר אפשר זהו הטעם לחלישות הבריאות ולהעדר הרחבה בפרנסה, כיון שאיננו מכיר כלל בברכת השם יתברך בענין עוד יותר עיקרי מאשר שלימות בריאות והרחבת הפרנסה, והיא הברכה בבנים ובנות הולכים בדרך ד'. וכשאין מכירים בטוב הנראה והנגלה הניתן מלמעלה, ובפרט כאשר אי ההכרה היא באופן מבהיל כל כך עד שבא לביטויים החריפים שבמכתבו, מהו הפלא, אם מלמעלה אין ממשיכים ברכה בשאר הענינים?

תקותי ששורתי אלה המעטות בכמות תספיקנה להאיר עיניו לראות את המצב כמו שהוא,

וכשיתחיל לעבוד את השם יתברך מתוך שמחה אמיתית ופנימית, בודאי תתוסף ברכת השי"ת גם בהנוגע לבריאות ופרנסה, וכמובן מהכתוב בכמה מקומות ומהם בזה ח"ב קפ"ב ד'.

בודאי יש לו קביעות בלימוד תורת הנגלה ובלימוד החסידות, ועל כל פנים יעשה כזה מכאן ולהבא, ומהנכון לבדוק את התפילין שלו וכן את המזוזות בדירתם, ובכל יום חול קודם תפלת הבקר יפריש איזה פרוטות לצדקה.

(כרך יב, עמ' ער)

חכמים בשמש

תקופה של אור ונתינת כח עם כל הארת פנים ובתוקפה לסייע בעבודת השם המוטלת עליך. תנצל את הזמן להשתמש באור השמש באופן הטוב והמועיל, להסתכל נכון ובמקומות הנכונים, תביט היכן שצריך להביט וזה יעלה ויגביה אותך מעלה מעלה בעבודת השם, וכפתגמו של הרבי הרש"ב נ"ע שהעולם אומר שכשמאירים על דבר מסוים מתגלים החסרונות שבו, וחסידות מלמדת שכשמאירים על דבר מסויים מתגלות המעלות שבו. . להשתמש במעלה ובמיוחדות של האור שמאיר בזמן הזה לראות ולהגיע להיכן שצריך, ובשפה הרווחת היום "להפוך את הקושי לאתגר".

אכן נדרשת ההגדרה העצמית, להחליט היכן מביטים והיכן לא, וכפי שכותב הרבי הרש"ב נ"ע בקונטרס העבודה "וכל מי שחש לנפשו שלא להביאה לידי טומאה רחמנא ליצלן, יגדיר את עצמו בחוש הראיה, ואם הדבר קשה לו יתגבר על עצמו בכל תוקף ועוז וידע אשר ממש בנפשו הוא, ואם לא יגדיר את עצמו בזה כל עבודתו כאין וכאפס נחשב, ולא יפעול דבר ביגיעתו ועבודתו ואדרבה ירד ר"ל מטה מטה.

בתקופה זו, בה כל אחד ואחד מאיתנו יגע ועמל בעבודה המיוחדת של דורנו, להכין את עצמו וסביבתו לקבל פני משיח צדקנו, ומתוך יגיעה "לפקוח את העינים" ולראות את המציאות האמיתית - המציאות של הגאולה. ברור הדבר שמנתבים את הראיה וההסתכלות למקומות הנכונים, מגדירים לעצמנו ב'ויז האיש' את היעד - "קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש". כשהראש מכוון נכון, העיניים נמשכות אחריו מביטות ורואות בכל דבר, איך וכיצד זה מועיל להיות מוכנים להגעה ליעד הנכסף, כפי שכותב הרבי מלך המשיח בעניין גילוי אור השמש בתקופת הקיץ באחד ממכתביו "ועל-פי מאמר רז"ל שמשון על שמו של הקב"ה נקרא שנא' כי שמש ומגן ה' - אלוקים - שזהו גם-כן הרמז שלעתיד לבוא הקב"ה מוציא חמה מנרתיקה" בקרוב ממ"ש.

דומה שאין זמן טוב יותר לראות ולגלות כל דבר מאשר זמן הקיץ, התקופה בה השמש מאירה בתקפה, הברואים יוצאים להם מן המסתורים השונים מסתובבים ומתגלים כמו שהם והבריאה כולה נמצאת בתנועה של התעוררות, גדילה ופריחה, הדבר נובע כמובן מהארת השמש בתוקפה ובעוזה בזמן הקיץ וכמו שאמר הכתוב "וממגד תבואות שמש וממגד גרש ירחים".

תורת החסידות, תופסת את תקופת האור מהצד המיוחד של הסיוע האלוקי לעבודת השם בזמן זה, הארת השמש בתקפה מסמל את ה"שמש הוי" - גילוי מיוחד של אור האלוקי שמטרתו לסייע ליהודי בעבודתו ולעשות את המוטל עליו בעבודת השם.

כפי שאומר הרבי מלך המשיח באחד ממאמריו "דבקיץ השמש הוא בתוקפו, והוא מפני שכן הוא גם ברוחניות העניינים, שבחינת שמש הוי" מאיר אז בגילוי. דהגם שגם אז יש המגן ונרתיק דשם אלוקים, מכל-מקום אינו מעלים ומסתיר כל-כך, ולכן ההליכה בדרך התורה ומצוות אז היא בנקל יותר".

כמו בכל עניין בחיים, תורת החסידות מאירה את הפן הפנימי שבכל דבר, מכוונת ומדריכה להסתכל נכון על החיים והתקופות השונות שבהם, לנצלם ולנתבם לטוב, לתועלת ולתוספת עשיה בעבודת השם.

מצד ההסתכלות של הכללית הרווחת בעולם, זמן הקיץ הוא הזמן הקשה ביותר בעבודת השם, הנסיונות גדלים והקשיים נראים רק כמתרבים, וכפי שכתב במדרש שמואל (שהרבי מציין אליו בשיחותיו הקדושות "...כאן מתחיל הזמן להתחמם ומתעוררים התאוות הגופניות ויצר הרע מתחיל להשתחרר ולהתגבר", אשר לכן מורגשת ההתמודדות עם נסינות אלו באופן של התכווצות או חרדה מפניה.

בא הרבי ואומר, חסיד דע לך זמן הקיץ הוא זמן של זיכון האוויר - המסכים אינם השמש מאירה בתקפה. התקופה היא

”תביט היכן שצריך להביט וזה יעלה ויגביה אותך מעלה מעלה בעבודת השם, וכפתגמו של הרבי הרש"ב נ"ע שהעולם אומר שכשמאירים על דבר מסוים מתגלים החסרונות שבו, וחסידות מלמדת שכשמאירים על דבר מסויים מתגלות המעלות שבו”

חובת העיסוק בהפצת היהדות מוטלת על כל אחד ואחד!

חסידים אנו במה?

בתורתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א פזורות דרישות נוקבות ובלתי מתפשרות על חובת העיסוק בהפצת היהדות והחסידות, אך בעוד ולתמים מן השורה ברור שאינו יכול לקבל את השבת לפני שהתרוצץ להניח תפילין והתדפק על דלתות לבם של עשרות ומאות מתושבי העיר בנסיון לעורר את הנשמה האלוקית ולקשר אותה לנשיא הדור, הרי שאצל בעלי עסקים ויושבי אוהל הדבר פחות נפוץ...

התירוצים רבים הם: אך לכל אחד מאיתנו ברור שאם היה מקבל מכתב אישי ובו הוראה ברורה מהרבי שליט"א לצאת למבצע תפילין בכל יום שישי, או לעסוק ברישום ילדים למוסדות חינוך על טהרת הקודש - התירוצים היו נמוגים, והוא היה מוצא את הזמן והאפשרות לעסוק בזה.

ואם כך, עלינו לדעת באופן הברור ביותר: כך הם פני הדברים!

הרבי שליט"א דורש מכל חסיד וחסיד באשר הוא לעסוק במבצעים, מבלי הבט על גודל טרדותיו ועיסוקיו, ודורש זאת כחובה גמורה לעסוק בזה בפועל ממש ולא להסתפק בהוראת קבע כזו או אחרת.

אמת, לא כל השעות שוות, ואין חסיד זה מתפנה לפעול בשעה המתאפשרת לחברו, אך לאורך שבעת ימי המעשה - הרי זה "מחובתו של כל אחד ואחד!", אין חסיד שלא יכול למצוא את הזמן והמקום לפעול ולעסוק בהפצת היהדות והחסידות, ולקשר יהודים לרבי שליט"א.

זו בדיוק מטרתו של ליקוט זה¹, להתעורר בחיות מחודשת בעיסוק נלהב במבצעי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ולהציב בפני עצמנו את דרישתו הנוקבת: "עשו כל אשר ביכולתכם להביא התגלות וביאת משיח צדקנו בפועל ממש!"

הדבר הכי חשוב ועיקרי

"איתא בגמרא: בשעה שמכניסים אדם לדין, אומרים לו: 'נשאת ונתת באמונה?' (ורק אחר כך) 'קבעת עיתים

1 ויש לקשר זאת עם ענינים שהוזמן גרמא, הן הפצת היהדות בכלל והן הפצת המעיינות בפרט, כמבואר בשיחת ש"פ חזון תשמ"ו (מוגה, נדפס בלקו"ש חכ"ט עמוד 246), שהעבודה דימים אלו קשורה עם "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה", שכל הסוגים דבני ישראל צריכים לעסוק גם ב"משפט" וגם ב"צדקה", והענין דצדקה כולל גם הצדקה הרוחנית, שהיא חובת העיסוק בהפצת היהדות.

וזמן זה קשור בהדגשה יתירה עם העיסוק בהפצת המעיינות, כמבואר בהערה 50 שם, שזמן זה שייך עם יום ההילולא של האריז"ל, שבזמנו החל הענין ד"מותר ומצוה לגלות זאת החכמה", והחל הענין ד"פוצו מעיינותיך חוצה".

כדלנו היילים

איפה נמצאת בגמרא השאלה: "האם אתה עושה מבצעים כמו שצריך"? ♦ מה השאלה הראשונה ששואלים את האדם כאשר הוא מגיע לבית דין של מעלה? ♦ מתי חסיד יכול לדעת שהוא כבר לא צריך לעסוק יותר בהפצת היהדות והמעיינות? ♦ איזה ציווי של נשיא הדור נחשב ציווי של השולחן ערוך? ♦ האם לבעל עסק יש 'הנחה' מעיסוק במבצעים? ... ♦ ומה השיב הרבי לחסיד שהכניס לקודש פנימה ספר חידושי תורה עב-כרס? ♦ יריעה מיוחדת על היציאה למבצעים של 'זבולונים' ויושבי אוהל, גם ובעיקר לאחר החתונה

נלקט ונערך על ידי הרה"ת ר' מנחם מענדל שי' דורון

טענות שווא ומדוחים

לעיתים, מתערב הקלוגינקער בעצות 'חסידיות' ערמומיות, שמטרתם אחת ויחידה: לשכנע בק"נ טעמים מדוע העיסוק שלי מצדיק לא לצייט להוראות המפורשות של נשיא הדור, גם לכך נדרש הרבי מלך המשיח שליט"א בעצמו:

חז"ל מספרים שלאחר קריעת ים סוף בני ישראל היו שקועים בבזות הים, ומשה היה צריך להסיע אותם "בעל כורחם". והדבר תמוה, כיצד ייתכן שלאחרי כל הגילויים האלוניים הנעלים שבני ישראל ראו הם נותרו במדרגה פחותה כל כך שיהיו להוטים אחרי כסף וזהב, ובפרט שאפילו ה'עניים' שבבני ישראל היו טעונים בתשעים חמורים לובים מלאים בכסף וזהב?

והתשובה לזה, שבני ישראל היו עסוקים בלהט בבירור הניצוצות האלוניים שבבזות הים, ואכן, "כאשר יהודי עסוק בענין מסויים של עבודה ה' עליו להשקיע עצמו בכך עם כל חיותו ובכל כוחותיו, עד "בכל מאדך" - למעלה ממדידה והגבלה, כך שאין מקום לעבודה אחרת.

אך כאשר מקבלים ציווי של שולחן ערוך, של "אתפשטותא דמשה שבכל דרא ודרא", שעתה יש צורך להפסיק עבודה זו ולבצע עבודה אחרת - אזי נדרש מן היהודי . . לעסוק בהצלחת נפשות, בהפצת התורה והיהדות, ועליו לעשות זאת בשמחה ובחיות"³!

על דרך זה כותב הרבי שליט"א לחסיד שתינה לפניו את מצוקתו שלא מתאפשר לו להקדיש מספיק זמן להפצת היהדות מפני

לתורה? כלומר, השאלה הראשונה ששואלים לאחר מאה ועשרים שנה, היא (לא בנוגע ללימוד התורה, אלא) "נשאת ונתת באמונה"; האם המשא ומתן שלך, שבשבילם ירדה נשמתך למטה - בירור המטה, על ידי הפצת התורה והיהדות בכל מקום - היה באופן ד"נשאת ונתת באמונה", בכך התוקף והשלימות?"...

ענין זה, היה נכון אצל כל אחד מישראל לאורך כל הדורות, אך הוא בתוקף ביותר בדורנו בו נשיא דורנו הטיל את השליחות לעסוק בהפצת התורה והיהדות על כל אחד ואחד מאנשי הדור, "ולכן, אף אחד אינו יכול להשתמט חס ושלום משליחות זו ולומר האמתלא ששליחותו בענין אחר, ואפילו לא להתנהג כמו "בן יחיד מפונק" באמרו שאינו יודע מה וכיצד עליו לפעול וכו' - מכיון שנשיא דורנו אמר בפירוש ששליחותו של כל אחד ואחד היא לעסוק בהפצת התורה והיהדות, ופירש גם דרכי ואופני הפעולה כו', ובמילא, אין הדבר תלוי ברצונו לבחור לו איזו שליחות שרוצה, אלא, צריך לקיים השליחות שהוטלה עליו, אפילו אם הדבר הוא בניגוד לרצונו שבגלוי.

. . וכאשר עוסק בענינים אחרים, אפילו ענינים הכי נעלים - שואלים אצלו: "נשאת ונתת באמונה?", עסקת אמנם בענינים הכי נעלים . . אבל השאלה הראשונה היא . . היכן הם היהודים שקרבת ליהדות?"...².

ואם זו השאלה הראשונה, מוכח שזהו הדבר העיקרי והחשוב ביותר, ולכן כל אחד ואחד מוכרח לעסוק בו.

3 לקוטי שיחות חכ"א, שיחה א' לפרשת בשלח.

2 שיחת ש"פ קרח, ג' תמוז תשמ"ח - מוגה. התועדויות ח"ג עמוד 545.

עיסוקו בבית פנימה בחינוך הילדים, וביקש סדר הדרכה בענייני הפצה והעיסוק בענייני הבית, וכ"ק אד"ש השיב לו: "מובן וגם פשוט, שאי אפשר לקבוע מסמרות, זאת אומרת הנהגה קבועה לכל יום ויום, כיון שהעניינים משתנים, ובקשר עם זה גם האחריות משתנית הן בנוגע לעניינים הציבוריים והן בנוגע לענייני הבית, אבל פשוט שעל האדם להקדיש מזמנו גם לעבודת הציבור, אפילו אלו שצריכים הם להקדיש כמה מזמנם לענייני הבית, ובנקודה התיכונה, חינוך הילדים". וכדלעיל, שלא ניתן לדרוש מכל אחד בצורה שווה את הזמן והמקום בו עליו לעסוק, אבל אף אחד לא יכול להשתמט מעבודה זו בטענה שהוא עוסק בעניינים אחרים - נעלים וחשובים ככל שיהיו.

כך היה עם חסיד חב"ד תלמיד חכם מופלג שהכניס לקודש פנימה ספר עמוק עב כרס, וכמענה השיב לו כ"ק אד"ש בשולי מכתב כללי-פרטי במילה אחת: "מבצעים?!". וכך היה גם כאשר היה עסקן לא חב"די שמשך ידו מעסקנות הכלל והחל לעסוק בהדפסת ספרים, שיגר לו הרבי שליט"א מכתב חריף ביותר, בו דרש במפגיע שיעסוק בהפצת היהדות, וסיכם את דבריו הק': "אולי אין הסגנון דיפלומטי או מנומס כל צרכו - אבל בוודאי שאין החריפות מספיקה כלל בערך הצרה ומצוקה בה ענייני יהדות נמצאים בכמה מקומות"⁴...

זבולון בדוכן התפילין ישכון

כפי שניתן לראות במאות התייחסויות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, הדרישה לעסוק בהפצת היהדות מופנית בפירוש גם כלפי "זבולון" - בעלי עסקים ואנשי עמל כפשוטו, שגם הם מחוייבים לעסוק במבצעים, ולא רק זאת, אלא שהעיסוק בהפצת היהדות הוא "מהסגולות לפרנסה", וכמבואר במקומות אחרים בפרטיות יותר ש"הפרנסה בגשמיות, הרי אצל איש הישראלי היא מסובבת מהפרנסה ברוחניות"⁵.

והדברים כפשוטם, כמו שמביא כ"ק אד"ש בלוח היום יום לד' ניסן: "עבודת בעלי עסקים... בעת הדיבור בענייני עסק יסבב הדיבור לספר איזה סיפור תוכני, ולמצוא עילה וסיבה לעורר על דבר לימוד וכיוצא בזה".

חסיד אמיתי הוא נר להאיר, וכאשר ברור לו כי ענייני הפרנסה הם רק עילה שהקדוש-ברוך-הוא המציא לידו בהשגחה פרטית כדי שיבוא במגע עם אנשים מסויימים ויאיר בהם את הניצוץ הפנימי⁶, הוא ימצא כבר את הדרך לעשות זאת, אם באמצעות הנחת תפילין, חלוקת חומר קריאה בענייני יהדות, כתיבה עם יהודים לרבי, ועוד.

לא רק שהעיסוק במבצעים לא בא חס ושלוש 'על חשבון' הפרנסה, אלא אדרבה, יתירה מזו, מי שחושב שאם יקדיש זמן רב יותר לענייני הפרנסה במקום לעסוק בזמן זה בהפצת היהדות, לא

רק שאינו מסייע לעצמו בפרנסה ומגדיל את הכלי, אלא אדרבה, שעלול לקלקל, "בדוגמת לבוש ארוך יותר ממדת הלובו, שלא לבד שאין בהאריכות תועלת, אלא שעוד מפריע בהילוך כדבעי"⁷.

חסידי חב"ד - "אין להם מנוחה"

כמה שגדולה דרישתו הקפדנית של כ"ק אדמו"ר שליט"א כלפי תלמידי הישיבות שינצלו את הזמן במלואו ללימוד התורה מתוך שקידה והתמדה, הרי שלאחר החתונה שלל הרבי לחלוטין מצב בו יושבים ושוקדים ב'כולל' באהלה של תורה, ומזניחים את העיסוק בהפצת היהדות: "ידוע פסק דין תורתנו הקדושה שמצווה שאי אפשר לעשותה על ידי אחרים דוחה כל העניינים... ולהושיב עשירות אברכים המוכשרים לזה שיעסקו כל היום בלימוד התורה - בשעה שמאות ואלפים צועקים לעזרה... צריך עיון גדול מי התיר זה... והלואי מלפני דור היו שמים לב יותר להצלת בני ישראל מהתבוללות ומריחוק מדרך התורה והמצווה, ומטילים עבודת הצלחת נפשות זו על שכם בני הישיבות תיכף בצאתם מכתלי הישיבה"⁸.

ולסיכומו של דבר, הדרישה היא גם מתלמידי התמימים, ובעיקר מכל אשר בשם חסיד יכונה, שמלבד כל העיסוקים שלו בתורה ובפרנסה, בחינוך ובעבודת עצמו, מוכרח הוא למצוא את הזמן לעסוק בלהט ובחיות ובהתמסרות בהפצת היהדות והחסידות, ולקשר יהודים אל המאור.

הרבי שליט"א לא נותן מנוחה לאף חסיד, ודרישה זו בתוקפה עומדת לנצח נצחיו, ועל כל חסיד לדעת כי "עד שהוא מקבל ציווי של שולחן ערוך, מאתפשותא דמשה בכל דרא ודרא ועד לרבי נשיא דורנו, שהיום, או מהיום, עליו לעסוק בעבודה אחרת, אסור לו לסור מעבודה זו של קירוב עוד יהודי ליהדות"⁹.

ויהי רצון שעצם ההחלטה להוסיף בזה במסירה ונתינה, תזרז ותפעל תיכף ומיד את שלימות הפצת המעיינות בכל קצווי תבל ממש, בהגלות נגלות מלכנו משיחנו לעיני כל בשר, כאשר "יכירו וידעו כל יושבי תבל" ויגלו את הקשר הפנימי שלהם לרבי מלך המשיח שליט"א ויהפכו לחסידים בלב ונפש, "ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה".

7 אגרות קודש ח"ד עמוד שו.

8 אגרות קודש ח"ד עמוד ל.

9 לקוטי שיחות חכ"א, שם.

4 אגרות קודש ח"ו עמוד מב.

5 אגרות קודש חלק י"ג עמוד שפח.

6 התועודיות תשמ"ו ח"ב עמוד 504.

בדביקות ובתוקף

מ

בואר בחסידות שכאשר אדם נמצא בתחילת ואמצע עבודת ה' הוא זקוק לפרישות מהעולם, ולכן ביכולתו לנדור ולאסור על עצמו דברים שישמשו עבורו סייג וגדר לשמירה, ובהמשך עליו לעסוק גם בעניני העולם בכדי לבררם ולזככם ולהעלותם לקדושה.

אולם - מדגיש הרבי שליט"א מלך המשיח - יש לדעת שהתכלית היא הפרת והתרת הנדרים על ידי האב והבעל או החכם, מכיוון שבכוחם לפעול שגם אדם כזה שמצד עצמו ומצבו זקוק לנדרים - יוכל להעלות את עניני העולם לקדושה.

שחו חסידים, שעבורם אין הבדל גדול בין האב והבעל והחכם, מכיוון שבשבילים הרבי (הנשיא) הוא הכל, "הוא אבינו, הוא מלכנו והוא מושיענו" ... ובאותיות של 'כלים': הרבי הוא אבינו כמו שנאמר "כל המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו". הרבי הוא הבעל, כפתגם החסידי הידוע שהחסיד נקנה לרבו באותם דרכים שבהן האשה נקנית לבעלה, "בכסף, בשטר ובביאה" - דמי מעמד, כתיבה לרבי, ונסיעה לרבי. והחכם, כמובן וגם פשוט, ובנוגע אלינו נוסף על כך המובא אודות מלך המשיח ש"בעל חכמה יהיה יותר משלמה".

ומכוחו של הרבי יוצא החסיד אל העולם, למרות שמלכתחילה הם ה'תנתי דסתר'.

הגדול ביותר שיש - רוממות של טהרה וקדושה מחד, ושפלות של גשמיות וטומאה מאידך, אך כמו ש"עושה שלום במרומיו", בין מיכאל שר של מים וגבריאל שר של אש ואינם מכבים זה את זה, כך הרבי יכול לו, לניגוד ההפכים החריף והקיצוני, ועינינו הרואות את החסיד שש אלי קרב אל מול העולם מלשון העלם והסתר, שבעל כורחו משיל את קליפותיו ומגלה את פנימיותו החושפת שמציאותו אינה מעצמותו אלא מהיש האמיתי, וכך נוצרים "השמים החדשים והארץ החדשה", ומדינת המשיח על

כל אורחיה מוכנה בשלימותה לגאולה האמיתית והשלימה.

אלא שהדרך לדביקות והצלחה במשימה כוללת התאזרות באמונה חסרת פשרות מהולה בפאנטיות, כזו שיוצקת עוז ותעצומות לעמוד קבל עם ועולם ולפרסם את נבואת הגאולה וזהות הגואל ללא מצמוץ וגמגום, והיא גם מקור ההשראה להתעקשות על החדרת המסר בכל פרט ופרט.

על מעלת דביקות שכזו, איתה אפשר להחזיק מעמד גם במצבים הקשים ביותר, יכול להעיד הסיפור הבא, אותו סיפר החסיד ר' לייזר ננס ביחידות לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א:

אירע פעם שהוא (ר' לייזר ננס) היה אצל אדמו"ר הרש"ב, ובדרכו חזרה למקומו עבר דרך עירו של הגה"ח הרב ר' לוי יצחק שניאורסון (אביו של כ"ק אד"ש מה"מ). לפיכך שלח איתו אדמו"ר הרש"ב מכתב עבור ר' לוי'ק, והוסיף ואמר לו שהיות ויגיע לשם בערב חג הסוכות, שיישאר כבר לשני ימי החג אצל ר' לוי'ק, וכך אכן עשה.

כאשר הגיע, לאחר שמסר את המכתב, לקחו הרב לוי'יצחק חדר לתוך חדר. בחדר אחד נכנס וראה את בנו הגדול של רלוי"צ יושב ולומד חסידות בשעה מוקדמת בבוקר, ואמר לו רלוי"צ: "יגיע זמן והוא יהיה לך לתועלת". וכאן הפסיק לספר.

שאלו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: "נו" .. והמשיך את סיפורו: בזמן שהיה בכלא לא התפעל ממה שאמרו לו, כפי שאמר לו אדמו"ר הרש"ב שאם לא יתפעל מהם יצליח לעבור את הכל (הוא היה שם כמעט 20 שנה שלימות). ופעם באמצע חקירה אמר שהוא הולך בכח הרבי. אמרו לו החוקרים ברשעות: "הרבי כבר הסתלק!" ואז הוא נדהם לרגע, אבל מיד נזכר בכל הנ"ל ואמר בתוקף: "הרי יש את ממלא מקומו!" ואז החוקר הסמיך והחליף צבעים וביקש לצאת מהחדר...

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כאשר הגיע, לקחו הרב לוי-יצחק חדר לתוך חדר. בחדר אחד נכנס וראה את בנו הגדול של רלוי"צ יושב ולומד חסידות בשעה מוקדמת בבוקר, ואמר לו רלוי"צ: "יגיע זמן והוא יהיה לך לתועלת". וכאן הפסיק לספר.

תשורות

אנארכי

להזמנות חייגו:

077-5123-770

כניסו

חדש

ברכונים

ידחי כלה המרכזי

בעניני גאולה ומשיח

היכל ישיבת "שערי חיים" מתתיהו 16 בני ברק
יום ראשון כ"א מנחם-אב (13/8/17) | החל משעה 2:00 בצהריים

המשא המרכזי:

**משיח - יסוד באמונה
או יסוד הדת**

עיון מחודש בתורת הי"ג
עיקרים במשנת כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א

הגה"ח הרב שמעון ויצהנדר,
ר"י תות"ל ראש"צ ועורך פרסומי

**לגברים
בלבד!**

הכניסה חופשית

"לרתק או לרחק"

כלים מהשטח להעברת
מסרים בעניני גאולה

הרב אסף דפנה מחנך ומרצה לתורת החסידות

סודות כלי המקדש והר הבית

בקשר עם מלאות יובל שנים
למלחמת ששת הימים

הרב כפיר גץ

"אמיתות הענין של ביאת המשיח"

השפעת הגאולה
על עם ישראל
ועבודתו

הרב מאיר ווילשאנסקי
ר"מ ומשפיע בישיבת
חח"ל צפת עיה"ק ת"ו

השפעת הגאולה
על אומות
העולם

הרב מנחם מענדל שארף
ראש כולל לחסידות
מבשרת ציון

השפעת הגאולה
על גשמיית העולם
- חי צומח ומדבר

הרב מנחם מענדל קרומבי
שליח כ"ק אד"ש מה"מ
בגבעתיים ומרצה

השפעת
הגאולה
על רוחניות העולם

הרב יהודה-לייב ויסגלס
משפיע ומוסר
שיעורי דא"ח

התוועדות חסידים המרכזית לרגל כ' מנחם-אב

יום ההילולא של כ"ק הרה"ק המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן
סביב שולחנות ערוכים בסעודת מצווה כיד המלך ובהשתתפות משפיעים אורחים

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יום הלימוד מוקדש לז"נ הרב מיכאל נמני ע"ה - "והקיצו ורגנו שוכני עפר" בגאולה האמיתית והשלמה מיד ממשי

מ"מ

מרכז ההפצה בארה"ק
077-5123-770
www.mamesh.org